

HET PAASZEGEL

 Het is zeker een voorrecht om hier deze morgen te zijn op deze verjaardag van de Volle Evangelie Zakenlieden afdeling hier in Phoenix en te weten dat de Here me een klein deel ervan heeft gegund, om deel te zijn van deze gemeenschap. Ik wil broeder Carl Williams en zijn vrouw begroeten, broeder Stromei, de anderen hier op het podium, broeder Shores, broeder Outlaw, de predikers en al u fijne mensen.

² Weet u, ik—ik was vorige week ook jarig. En ik ben maar een tikkeltje ouder dan de afdeling. Ik geloof dat hij zei: “Vijf en . . . jaar oud voor de afdeling.”

³ Iemand zei laatst, zei: “Hoe oud bent u broeder Branham?”

⁴ Ik zei: “Zesentwintig.” En ik zei: “Ik heb de eerste vijfentwintig jaar weggewist. Ik heb Hem daarin niet zo goed gediend.” Ik zei: “Ik hoop dat Hij dat ook doet.” Om Hem dat te laten doen zal wat anders zijn.

⁵ Maar het is goed om hier te zijn. En nu, we willen niet al te veel van uw tijd in beslag nemen. Want we . . . ik ben—ik ben altijd bang, nadat ik sommige van deze mooie getuigenissen hoor en dingen die gaande zijn, dat ik . . . en liederen, dat ik iets zal doen dat dat zal verstoren. En ik wilde eraan toevoegen, als er iets zou zijn wat ik er aan zou kunnen toevoegen. Deze zusters . . .

⁶ Die broeder die vanmorgen het lied zong, de kleurlingbroeder, dat waardeerde ik: *Zijn oog is op het musje.*

⁷ En deze zusters die dit lied zongen, dat is een van de dingen geweest die me hebben geholpen sinds ik hier was voor de eerste keer. Ik heb dat. Ik heb het op een plaat, en ik heb het gewoon afgedraaid: *Ik zou het graag met Hem willen bepraten.* En ik vroeg broeder Dawson Riley daar, mijn vriend, of hij, enigen van hen wilden zien of ze die dames, als ze nog hier op aarde waren, het vanmorgen nog eens konden laten zingen. En ik hoop dat Terry het heeft opgenomen. En ik veronderstel van wel. Ik wil dat er misschien van overnemen op een plaat of zo, omdat ik werkelijk van dat lied hou. En dat is mijn . . . mijn verlangen is om het met Hem te bepraten. Ik denk dat we dat allemaal willen doen. Dat is waarom we hier vanmorgen zijn.

⁸ Nu, de komende samenkomsten, volgende week. Is het oké om te noemen? [Een broeder zegt: “Zeker.”—Red.] Ik—ik ben de komende week thuis, in de tabernakel, aanstaande zondag, voor de Paasdienst; zaterdagavond, zondag en zondagavond. En dan ga ik terug naar Californië. Al u mensen rond Californië, we zouden zeker blij zijn u daar in de bijeenkomst te hebben. En ik geloof dat Billy de verkeerde aankondiging heeft rondgestuurd.

Is. . . Hij zei: "In het Biltmore Hotel," geloof ik, "waar het zal zijn." Het is. . . [Iemand zegt: "Konden het niet krijgen."] Konden het niet krijgen. En het zal zijn in de Eastmont? ["Embassy."] Embassy, het Embassy Hotel. Dus elk van de Volle Evangelie mensen daar zal het u laten weten, als u daar in die buurt bent.

⁹ En dan komen we daarvan terug en dan ga ik naar Zuid-Afrika. Slechts een maand van vandaag, gaan we richting Zuid-Afrika, en verwachten een geweldige tijd in de Here, ongeveer drie landen daar. Dus we—we vragen zeker om uw gebeden. Ik zal u waarschijnlijk niet meer kunnen zien als de Here doorgaat met ons te laten gaan totdat ik terug ben. En ik hoop dat ik een geweldig verslag voor u heb wanneer we terugkomen.

¹⁰ De laatste keer daar geloof ik dat de Here me de grootste samenkomst gaf die ik ooit heb gehad. En één keer, voor een altaar-uitnodiging. . . Nu, dit zijn van pure inboorlingen. Voor zover ik weet waren er dertigduizend die Christus tegelijkertijd aanvaardden. En we dachten dat ze misschien lichamelijke genezing bedoelden, want er waren er ongeveer vijftigduizend in één keer genezen. En de volgende dag zei de burgemeester van—van Durban, dat is Sidney Smith: "Ga naar uw raam, kijk wat er door de straat komt." En daar kwamen vrachtwagen na vrachtwagen, gewoon volgestouwd met oude krukken en dergelijke, gewoon opgestapeld; en die erachteraan kwamen, de inboorlingen, die met elkaar in oorlog waren, die door de straten van de stad kwamen en *Geloven Alleen* zingend in hun moedertaal.

¹¹ Ik zeg u, mijn hart werd aangegrepen. Zoals. . . Als u zoiets ziet, broeder Shores, voelt u dat uw werk niet vergeefs is dan. Zie, u hebt het geprobeerd. En ik hoop dat God het nog eens herhaalt, niet omdat—omdat we daarnaartoe gaan maar omdat we uitzien naar de komst van de Here.

¹² En zoals het lied zei: we zoeken naar dat kleine, verloren schaap die is, die. . . Hij—Hij zal niet komen totdat dat schaap binnen is. Iedereen moet in de kudde zijn. Hij zal de deur niet sluiten tot die laatste binnen is. Dus predikerbroeders, ik sta zeker aan uw zijde deze morgen om dat laatste schaap eruit proberen te zoeken. Het zou in Phoenix kunnen zijn deze morgen. Ik weet het niet. Maar wanneer de laatste binnenkomt, dan zal de Herder de deur sluiten.

¹³ [Een broeder zegt: "Broeder Branham?"—Red.] Ja? ["Mag ik even iets zeggen?"] Dat mag u zeker. ["Ik ben iets vergeten. We hebben het gehad over. . ." Leeg gedeelte op de band.] Dat is helemaal in orde. ["En ik weet dat iedereen weleens iets vergeet."] Ik niet. ["O!"]

¹⁴ Ik ben iemand die bijna moet opschrijven wat ik ga zeggen. Ik ben. . . Sinds ik ouder word, vind ik het moeilijker om te onthouden; schrijf mijn Schriftgedeelten op, enzovoort. Vroeger

kon ik zo'n vijftig Schriftgedeelten op een rijtje zetten in mijn hoofd en er niet eens. . .ze gewoon achter elkaar doornemen, maar ik heb een heleboel zware kilometers achter de rug sindsdien.

¹⁵ Dus we zien uit naar de komst van de Here. De Here zegene u allen!

¹⁶ En u komt hier voor en u denkt. . . U gaat hier zitten en hoort deze mensen getuigen. U denkt: "Wel, wanneer ik naar voren ga, zal ik daar iets over zeggen." Dan is er zoveel te zeggen dat u er de hele dag mee bezig zou zijn om het te zeggen. Maar ik waardeer u allen zeker. Moge deze kleine afdeling gewoon blijven groeien. Moge elke gemeente in Phoenix voortdurend blijven groeien tot Jezus komt is mijn oprechte gebed.

¹⁷ Nu, ik denk, even om een beetje tot rust te komen, laten we gaan staan terwijl we bidden. Zou u dat?

¹⁸ Almachtige God, de Vader van onze Here Jezus Christus, Die Hem uit de doden heeft opgewekt en Hem aan ons gegeven heeft als het offer, en een Heer en Redder. We zijn U zo dankbaar voor dit voorrecht dat we vanmorgen hebben om in Uw tegenwoordigheid te staan met Uw volk dat verlost is en uitzierende naar Zijn heerlijke tweede komst om ons tot Zich te nemen. Als er zonde onder ons is, Here, reinig ons met Uw hysop. En we bidden, Hemelse Vader, dat U elke zieke persoon zult genezen die in ons midden is.

¹⁹ En als het mocht zijn dat er mensen zijn die U niet kennen in deze geweldige doop van de Heilige Geest waar we zo vurig voor strijden, en zeggen dat het een vereiste is volgens de Schrift voor deze laatste dag, bidden we, God, dat Hij vandaag op ons allen zal vallen en ons opnieuw in het Lichaam zal dopen, en breng degenen die erbuiten staan ook binnen, Vader.

²⁰ Zegen ons als we Uw Woord lezen en trachten te spreken dat wat de Waarheid van Uw Woord is. Sluit onze monden voor dat wat onwaar is en open onze harten en onze monden voor dat wat Waarheid is, als we onszelf aan U toevertrouwen. Gebruik onze monden om te spreken en onze oren om te horen en onze harten om te ontvangen. Want we vragen het in Jezus' Naam, Die het verordend heeft zo to zijn. Amen.

²¹ Ik zou graag lezen uit het Heilige Woord, drie plaatsen in de Bijbel. En als u deze zou willen markeren en u ze wilt doornemen om ze te lezen voor meer informatie, ik zou erg blij zijn als u ze zou willen opschrijven. De plaatsen die ik ga lezen is Mattheüs 28:1-10; en dan Openbaring 1:17-18, Romeinen 8:11. En mag ik ze nog eens herhalen. En nu Mattheüs 28:1 tot 10, Openbaring 1:17 tot 18 en Romeinen 8:11.

²² Nu, we naderen Pasen. En terwijl u uw passages opzoekt en het noteert. Ik denk dat deze komende week de meest en de geweldigste historische week is van alle weken van het jaar.

Ik denk dat het grootste, wat we deze week zullen vieren, deze komende week, de grootste gebeurtenis was die ooit op aarde heeft plaatsgevonden. Ik denk niet dat iets het zou kunnen overtreffen. U zegt: “Wel, de—de kruisiging was geweldig.” Maar vele mensen zijn gestorven, vele mensen zijn gekruisigd, zelfs in de dagen van onze Here. Maar er was er maar Een van hen die opstond uit de dood. Dat bezegelde het.

²³ Nu, ik wil lezen. En dit is een soort kleine voor-Paasboodschap, zo de Here wil, ongeveer veertig minuten. Laten we nu lezen uit het evangelie van Mattheüs het 28e hoofdstuk, beginnend.

Laat na de sabbat, tegen het aanbreken van de eerste dag van de week kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken.

En zie, er vond een grote aardbeving plaats, want de engel des Heren daalde uit de hemel neder en kwam nader en wentelde de steen van de deur weg en zette zich daarop.

Zijn gedaante was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw.

En uit vrees voor hem beefden de bevers... de bewakers (excuseer) en werden als doden.

En de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: Weest gij niet bevreesd, want ik weet dat u Jezus zoekt, Die gekruisigd was.

Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kom en zie de plaats waar de Here gelegen heeft.

En ga haastig heen en zeg tegen Zijn discipelen dat Hij opgewekt is uit de doden; en zie, Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult gij Hem zien. Zie, ik heb het u gezegd.

En zij gingen haastig van het graf weg, met vrees en grote blijdschap, en snelden weg om het de discipelen te berichten.

En toen zij weggingen om het aan Zijn discipelen te vertellen, zie, Jezus kwam hun tegemoet, zeggende: Wees gegroet! En zij gingen naar Hem toe en grepen Zijn voeten en aanbaden Hem.

Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bevreesd; ga Mijn broeders vertellen dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien.

²⁴ En Openbaring het 1e hoofdstuk en het 17e en 18e vers.

En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste,

Ik ben degene die leeft, en was dood; en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen; en heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.

25 En in het boek Romeinen, het 8e hoofdstuk en beginnend met het 11e vers.

Maar als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.

26 Nu vertrouw ik erop dat de Here Jezus Zijn zegeningen zal toevoegen aan het lezen van deze Woorden. Aangezien Pasen, dat ik het in mijn eigen hart heb bestempeld als de grootste samenkomst, of de grootste gebeurtenis, van het—het jaar.

27 Ik wil u vragen mij even te excuseren. Schalt dat daar niet wat voor u, brult dat wat? Is het goed? Kunt u het zo goed horen? O! U kunt het niet horen. Is dat beter, ja, zo? Ik wilde niet te dichtbij komen.

28 Nu, waarom ik dit zeg, is omdat, Pasen, Hij bewees wat de Bijbel had gezegd. Heel de Schrift dat van Hem geschreven stond om te doen, Hij verzegelde Zijn Messiaschap toen Hij opstond uit de dood; het Paaszegel. We hebben er vandaag de dag zoveel van, we praten erover: paaszegels kopen. Wel, ik wil vanmorgen spreken over *Het Paaszegel*. Het is een ander zegel dan wat we met ons geld kopen, zoals een zegel om op brieven te plakken voor, geloof ik, de Tuberculose Vereniging of hoe ze het ook noemen. Ik—ik denk dat dit zegel een wat ánder zegel is. En aangezien Pasen de grote dag van het jaar is voor wij Christenen die beweren Gods kinderen te zijn, wil ik proberen er dieper op in te gaan en te zien hóé we in gemeenschap moeten zijn mét deze grote zaak die Christus voor ons deed.

29 Het Woord van God werd vele, vele honderden jaren voor Zijn komst gesproken, over Zijn kruisiging en over Zijn dood en over Zijn lijden en ook over Zijn opstanding. We zullen deze diensten wellicht volgende week doornemen als we luisteren naar onze—onze radioprogramma's; en in onze kerken, met onze voorgangers, enzovoort, deze komende week.

30 Maar van alle dagen en alle dingen die Jezus deed en zeker in waardering van al Zijn betuiging van Gods Woord, en wat Hij deed om het te vervullen: van het genezen van de zieken, het opwekken van de doden, het uitdrijven van duivels, het prediken van het Evangelie aan de armen en het vervullen van elk Woord dat God zei dat Hij zou doen toen Hij kwam; en dan ook het lijden voor onze zonden in onze plaats om de verzoening voor de zonde te zijn, aan het kruis, waar niemand anders het had kunnen doen dán Hij. Maar boven dat alles denk ik dat Pasen de hele zaak verzegelde.

³¹ Want er waren profeten op aarde geweest die vóór Hem geprofeteerd hadden. Er waren profeten op aarde geweest die de zieken hadden genezen, zelfs de doden hadden opgewekt, en dezelfde tekenen hadden gedaan die Jezus deed.

³² Maar Pasen bewees het. Het verzegelde het Woord van God voor altijd, voor de ware gelovige. Alle somberheid en twijfel werd verbrijzeld op die zalige morgen. De mens was opgesloten geweest als het ware in een gevangenis, zelfs godsdienstige mensen vóór deze dag, omdat ze . . . grote religieuze bewegingen hadden gezien en het bewegen van de Heilige Geest, enzovoort. Maar als een mens stierf, scheen het daarmee afgedaan. Maar toen Deze kwam en zei: “Ik heb macht om Mijn leven af te leggen; Ik heb macht om het weer op te nemen,” en dan te bewijzen wat Hij zei; voor mij is dat—dat het zegel ervan, wanneer—wanneer iets wordt gezegd en het dan ook wordt gedaan en bewezen.

³³ Als een mens zei, zoals Columbus, geloofde dat de wereld rond was, en hij keek naar de schepen, zoals ons verteld is, hoe ze binnenkwamen en hij de mast al kon zien lang voordat hij het schip kon zien. En het bewees hem dat de wereld rond was. Mensen geloofden dat niet in die tijd, maar hij was een man met visie. Hij ging uit om te bewijzen dat precies wat zijn visie was, de waarheid was.

³⁴ En God had Zich voorgenomen te bewijzen dat Zijn Woord de Waarheid was. Dus Hij . . . Er was maar één Man Die dat kon doen en dat was Jezus. En Hij kwam en bewees dat dat de Waarheid was. Het verzegelde het. En dat verbrak alle zegels van duisternis en verstrooide al het—het bijgeloof van andere religies enzovoort, waar grote mannen zijn opgestaan en grote, wonderbaarlijke dingen hebben gezegd; maar een ieder van hen ligt in het graf. Maar onze Christelijke religie is de enige die het lege graf heeft. En dat bewijst voor mij dat Hij de God van de doden is en God van de levenden, dat Hij de doden kon opwekken, weer tot leven. En ik . . . deze levendmakende kracht, levendmakende Geest van Hem, heeft door de jaren heen bewezen dat Hij Degene is Die de doden weer tot leven kan wekken.

³⁵ En toen Hij door Zijn belofte bewees, deze grote overwinningskracht die Hij had, op Pasen bewees Hij dat Hij de dood, de hel en het graf kon overwinnen. “Ik ben Hij die dood was en weer levend ben, en levend tot in alle eeuwigheid; en heb de sleutels van—van de dood, het dodenrijk en het graf.” Wat een—een uitspraak voor wie dan ook om te doen. En niet alleen zei Hij het, maar Hij had al bewezen dat Hij—Hij had wat Hij beweerde te hebben.

³⁶ En ik denk, God, bespoedige de dag waarop wij als Christenen die deze Bijbel geloven kunnen bewijzen waar we het over hebben. Zie? Dat is wat, zoals een tijdje geleden werd gezegd, “het zout der aarde” maakt, zei de zuster. Dat is juist. De

wereld is op zoek naar dit zout. En wanneer we door ons leven en door de Bijbel kunnen bewijzen dat onze levens betuigen dat dat Woord vandaag leeft, dat, dat is de dag waar we naar uitzien.

³⁷ Het Woord. . . “Deze Geest,” Romeinen 8 daar dat :11 zei: “Als deze Geest Die Jezus Christus opgewekt heeft, in u woont, zal ook uw sterfelijke lichamen levend maken.” Niet alleen heeft Hij aan Hem, aan ons bewezen dat Hij Jehova Verlosser was en macht had over de dood, het dodenrijk en het graf, maar Hij heeft ons ook de toegang gegeven tot dezelfde Geest, zodat wij zelf de zekerheid kunnen hebben dat ook wij door die Geest levend zijn gemaakt. Want de Geest Die Jezus uit de doden heeft opgewekt in uw lichaam woont, zal het ook uw sterfelijk lichaam levend maken. Nu, het woord *levend maken* betekent “levend gemaakt worden na de dood.” Nadat het dood is, dan moet het levend gemaakt worden.

³⁸ De wereld was eeuwenlang in twijfel geweest, tot op dat moment. Dit werd bewezen; niet alleen over gesproken, maar werd bewezen. Ik denk dat alles wat de moeite waard is. . .

³⁹ Zoals Jezus zei: “Gaat dan heen, onderwijs alle volken; en bewijs aan hen, door de kracht van God aan hen te tonen. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Zij die beloven en zeggen dat ze geloven; Hij gaf ons er een duidelijk begrip van dat “deze tekenen hen die geloven zouden volgen.” Het zou het bewijs zijn van hun getuigenis. Nu, we kunnen zeggen dat we geloven. Maar totdat we het bewezen teken hebben waarvan Hij zei dat het op ons zou zijn, dan zijn we slechts aan het *belijden* dat we gelovigen zijn en niet in het *bezit* van gelovigen te zijn.

⁴⁰ Want bedenk. . . Een paar dagen geleden luisterde ik naar een—een radioprogramma op KAIR in Tucson. En deze prediker had tegen ons partij getrokken dat “de Pinksterreligie niets anders was dan slechts een schijnvertoning. Er was. . . Om er niet naar te luisteren. Het was onstabiel.” En zei: “Elke mens die in tongen sprak en dergelijke, en beweerde de zieken te genezen enzovoort door gebed, dat het, om er bij vandaan te blijven. En om te bidden voor die arme vervallen mensen, omdat ze in een—een illusie waren, dat er iets mis met hen was.” O, wat zou ik graag even met die broeder hebben gesproken! En hij zei dat de. . . “Dat dat alleen was gegeven voor de apostelen op de dag van Pinksteren en dat was alles.”

⁴¹ Ik ontdek dat dertig jaar later Paulus deze gaven in de Gemeente instelde. In I Korinthiërs 15, “dat hij in de Gemeente de gave van het spreken in tongen instelde, wonderen. En al deze andere gaven werden in de Gemeente ingesteld.”

⁴² Jezus zei, dat: “Ga heen in heel de wereld en predik het Evangelie aan elk schepsel.” Hoever? “Heel de wereld.” Aan wie? “Elk schepsel.” Ze hebben het nog niet ontvangen. “En deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Hoelang? “Heel de

wereld.” Aan wie? “Elk schepsel. Deze tekenen zullen hén volgen, in héél de wereld en in élk schepsel. Deze tekenen zullen hen volgen: in Míjn Naam zullen zij duivels uitdrijven; met nieuwe tongen spreken; als zij iets dodelijks opnemen, of slang, of iets dodelijks drinken, zal het hen niet deren; zij zullen hun handen op de zieken leggen en zij zullen herstellen.” Dat was Zijn laatste opdracht aan de Gemeente, Marcus het 16e hoofdstuk.

⁴³ Paulus stelt deze gaven, dertig jaar later, in de Gemeente in. En zei in Galaten 1:8: “Indien een engel uit de hemel u enig ander evangelie verkondigt dan dit wat reeds ontvangen is,” zie, reeds gepredikt is, “laat hem vervloekt zijn.” Ik geloof dat Pinksteren begon zonder een einde. Ik geloof dat het moet zijn voor elk schepsel, alle tijden, op alle plaatsen, dat Pinksteren altijd hoort te blijven; de Pinkster-zegeningen op de mensen horen te zijn.

⁴⁴ En nu, wat is deze Pinkster-zegen? Het is de bevestiging van de opstanding. Geen wonder dat het Evangelie in Zichzelf “goed nieuws” betekent. Goed nieuws van wat? Dat Hij uit de dood is opgestaan. “En omdat Ik leef, leeft gij ook.” Gij, die eens dood waart in zonde en schuld, God heeft ons tezamen levend gemaakt door die Geest Die Jezus uit de doden heeft opgewekt. En wij bevinden ons nu in hemelse gewesten mét Hem, gemeenschap hebbend met Hem, sprekend met Hem. Wat een vreugde om mensen dat verhaal te vertellen, die geloven dat het de Waarheid is!

⁴⁵ Ik vraag me vandaag af. Als dat is wat er aan het gebeuren is. Brengen we de mensen werkelijk tot God, of brengen we ze slechts tot de kerk? We moeten ze tot Christus brengen, waar deze levendmakende kracht. Het is goed om naar de kerk te gaan. Zeker. Als we alleen maar zo ver gaan, is het niet ver genoeg. Wanneer u naar de kerk komt, is dat goed; maar ga door naar Christus vanuit de kerk, want we moeten deze levendmakende kracht ontvangen als we ooit verwachten in die algemene opstanding te zijn, omdat het het enige is dat ons ooit uit de dood zal doen brengen. “Want als deze Geest Die Jezus uit de doden heeft opgewekt in u woont, zal Hij ook uw sterfelijke lichamen tot leven wekken, levend maken.” Wat een belofte aan ons!

⁴⁶ Nu, let op. De kern van deze opstanding is te vertellen, en te laten zien, en te bewijzen dat Jezus is opgestaan uit de dood. Hij is niet dood. Hij leeft. Hij leeft hiér. Hij is ín ons. “Ik zal mét u zijn, zelfs ín u. Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien. Maar gij zult Mij zien, want Ik zal mét u zijn, ja, ín u, tot aan het einde der wereld.”

⁴⁷ Nu, als Christenen beweren we allemaal dat Hij leeft, of, we zijn levend gemaakt uit—levend gemaakt uit het leven. . . uit de dood tot het Leven, door Zijn Geest. En als we niet levend gemaakt zijn dan zijn we niet tot levend gemaakt.

48 Nu zullen we verder op dit onderwerp ingaan, zo de Here wil, en er enigszins voor een paar ogenblikken over onderwijzen, hoe dat; zijn wij levend gemaakt en kunnen we er zeker van zijn dat dit de Waarheid is?

49 Nu, dit is uw eigen leven, dit is mijn leven. Het is waar dat de . . . Als dit niet de Waarheid is, wat ik op het punt sta te zeggen, dan ben ik een van de meest dwaze mensen ter wereld. Ik heb mijn leven gegeven voor iets wat niets voorstelt, en u ook. Maar als het de Waarheid is, dan ben ik alles verschuldigd wat ik ben; ben ik alles verschuldigd wat ik kan zijn, aan de zaak waar we voor staan. En ik denk dat we ons enthousiasme niet moeten verliezen.

50 En naarmate we Pasen zien naderen, doet dat gewoon iets binnenin me, want ik—ik weet dat dat de dag is dat de zaak voor altijd werd verzegeld, in de ogen van God.

51 Nu, we merken op dat het dezelfde Geest is Die Hem uit het graf heeft opgewekt Die in ons woont. Nu, hoe kan dat? De Geest Die God, Jezus, uit de dood heeft opgewekt, heeft . . . woont in ons.

52 Nu; nu, het is de Geest Die levend maakt. Het is niet het Woord wat levend maakt. Het is de Geest Die het Woord levend maakt, of het Woord Leven geeft, het vleugels geeft om te vliegen, die het toegang geeft. Het is de Geest Die dat doet.

53 Nu, de tarwe alleen is slechts een tarwe; maar wanneer het levendmakende leven erin komt, in de tarwe, dan geeft het het leven. En wij die eens dood waren, gemaakt naar het beeld van God, maar nog dood in zonde en overtreding, er was een manier waarop God dit levendmakende Leven in uw sterfelijke lichamen moest brengen. Ik heb het nu over uw lichaam.

54 Nu, Jezus was het Woord. Dat gelooft u toch, of niet? “In den beginne . . .” Johannes 1: “In den beginne was het Woord, het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.”

55 Nu, als de beloofde Messias, maakte Hij elk Woord levend waarvan geprofeteerd was dat Hij het zou doen; de zieken genezen en hoe Hij geboren zou worden uit een maagd, dat alles, maakte het; het waar. Hij was het Woord hier op aarde gemanifesteerd, maar Hij kon dit niet als slechts een Mens doen. Er was de Geest van God voor nodig Die in Hem woonde om deze beloften aan Hem levend te maken. Ik hoop dat we dit nu heel duidelijk krijgen. Jezus, Die Zelf een Mens was, het lichaam—maar er was de Geest in Hem voor nodig, de Geest. “Ik ben het niet Die de werken doet. Het is Mijn Vader, Die in Mij woont. Hij is Degene Die de werken doet.” Zie? Jezus Zelf was het Woord, omdat Hij . . . Voor God . . .

56 Dit is een slecht woord om te gebruiken en ik hoop dat u het goed opvat, zo voor een menigte. Maar Hij was voorbestemd,

door de voorkennis van God; hoe Gods plan zou zijn dat Hij een Verlosser zou zenden, en deze Verlosser kon alleen Zijn eigen Zoon zijn. Dus, dat was Gods belofte, helemaal vanaf de hof van Eden, dat Jezus hier zou zijn. Hier was Hij, als een Mens, geboren uit een maagd, maar er was de Geest van God voor nodig om dat Woord voor Hem levend te maken. En Hij was het Woord, levend gemaakt; het Woord levend gemaakt voor dat uur. De tijd was gekomen dat u een Verlosser moest hebben. De wet had gefaald. Andere dingen hadden gefaald. Nu, er is een Verlosser voor nodig, en Hij was de beloofde Verlosser; Hij was levend gemaakt door het Woord van God.

⁵⁷ En nu, als diezelfde Geest, Die op Hém was, om de Verlosser te zijn in die tijd, Die wij hebben aangenomen, nu, de belofte van in deze laatste dagen, wat er zou gebeuren; als u deel wordt van dat Woord, dan bent u verlost mét Hem, omdat dezelfde Geest Die in Christus woonde, in u woont, uw leven levend makend voor deze tijd. En het zal ook, in de eindtijd, uw sterfelijke lichamen levend maken, ze doen verrijzen, ze weer doen opstaan. Dat neemt de somberheid ervan weg als we er zo naar kijken. En dat—en dat is de Waarheid. Zie?

⁵⁸ Romeinen hier, Paulus heeft het ons bewezen. Zie? “Als de Geest Die Jezus uit de doden heeft opgewekt in u woont, zal het ook uw sterfelijke lichamen tot leven wekken.” Dit is dezelfde Geest Die Hem opwekte Die de ware gelovige levend maakte tot Eeuwig Leven. De Geest Die Jezus uit de doden heeft opgewekt woont in de gelovige, maakt de gelovige levend tot Eeuwig Leven.

⁵⁹ Er is slechts één Leven, één Eeuwige Geest, één Eeuwig Leven, en dat is God. God alleen is de Eeuwige. En dan zijn wij als Zijn kinderen deel van Hem, dat wil zeggen de attributen van Zijn gedachten. En de gedachte wordt tot uitdrukking gebracht en wordt een woord. Dan was elk individu hier dat dit Eeuwige Leven bezit vóór de grondlegging van de wereld al in Gods gedachten. Het is de enige manier waarop het zou kunnen zijn, omdat u een attribuut bent. Dat is een uitdrukking van een gedachte, dat een Woord is geworden; en een Woord heeft Leven aangenomen, en het is Eeuwig. Dat is de reden dat we Eeuwig Leven hebben. Volgens hetzelfde principe dat de grote Zoon van God, de Verlosser; wij worden zonen en dochters van God door diezelfde Geest, door dezelfde voorkennis van God.

⁶⁰ Kijk naar de miljoenen op aarde die het niet ontvangen hebben toen Jezus hier was. Maar hoe dankbaar dat we vanmorgen behoren te zijn, te weten dat we het directe bewijs en de Bijbelse bewijzen hebben dat we erbij inbegrepen zijn in die grote opstandingsmorgen die komt, dat grote Pasen. We hebben er het onderpand van, nu, in onze sterfelijke lichamen. De voorbestemden zijn de eersten natuurlijk die levend gemaakt worden wanneer de Heilige Geest komt om de Zijnen op te eisen.

61 Nu, er is een geweldige uitspraak en ik wil dat mijn predikerbroeders proberen dit te begrijpen. Zie? In den beginne was God, de grote Geest; Hij was toen nog niet eens “God.” Hij was de Eeuwige. *God* is een “voorwerp van aanbedding.” Hij had niets om Hem te aanbidden. Er waren geen—er waren geen engelen, helemaal niets. Alleen God alleen, Hij alleen, is Eeuwig. Maar om God te kunnen zijn, moest er iets zijn om Hem te aanbidden, dus schiep Hij engelen, en wezens, en cherubijnen enzovoort om Hem te aanbidden. Zijn grote plan begon zich te ontvouwen.

62 Maar bedenk, u, in de—de gestalte waarin u deze morgen bent, als u toen niet in Zijn gedachten was, bent u het nu ook niet. Voor u . . . er is een deel dat in u is dat Eeuwig is, en Eeuwig behoort alleen God toe. En in God was Zijn gedachten dat u hier zat precies waar u nu bent. In Zijn gedachten stond ik op de preekstoel vanmorgen, omdat Hij oneindig is, en alle dingen weet. Daarom kon Hij het einde van het begin af aan weten, omdat Hij Eeuwig is. En u, als een zoon van God, of een dochter van God, dan was u in Zijn gedachten in den beginne.

63 En dan, wanneer de Heilige Geest komt—en u bent op aarde, en loopt hier rond als een zondaar, diep in uw leven is er iets; u weet niet wat er aan de hand is, maar u hongert. Ik hoorde de Presbyteriaanse broeder; ik hoorde de—de Baptist spreken over . . . daar achteraan, hij was een—een Vrije Wil Baptist die predikte waar hij kon. Mijn medebroeder, dat—u, er zit iets in u, iets dat u er nooit in hebt gestopt. Het is iets dat u niet zou kunnen verlangen om erin te zijn. Het is iets dat tegen uw eigen natuur ingaat. Het is de voorkennis van God die plaatsvindt, Gods Woord.

64 Zoals Jezus geboren werd als de Zoon van God om Immanuel te zijn, Gods volledige uitdrukking in een Mens. En Hij vond Hem in volmaakte gehoorzaamheid beneden bij de rivier de Jordaan, gedoopt door die profeet. En zodra Hij Hem gehoorzaamde en uit het water liep, opende de hemel zich voor Johannes. En hij zag de Heilige Geest neerdalen uit de hemel, zeggende: “Dit is Mijn geliefde Zoon.” Zie? Volmaakte gehoorzaamheid, de Geest had Hem gezocht, in gehoorzaamheid.

65 O, wegdwalende man of vrouw vanmorgen, als u hier zit en er iets in u is dat u zegt dat dit juist is—het is de Heilige Geest Die u zoekt, om u te brengen tot een kennis van de Waarheid, van dit uur waar we nu leven, niet een uur dat voorbij is, het uur nu.

66 Er waren duizenden daar die gehoorzaamden aan een uur dat voorbij was. Maar er was een hedendaags uur, dat was het uur dat Jezus zou verschijnen, en daar stond het Woord. Daar stond het volk. En hier vond de manifestatie van God plaats, om te betuigen dat dat de Waarheid was.

67 En als Pinkstermensen vandaag, laat me dit zeggen: dat we in deze laatste dagen staan waarvan God beloofde dat Hij Zijn

Geest zou uitstorten op alle vlees en dat Zijn zonen en dochters zouden profeteren. Want Hij zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Het is het uur. Dat is wat die schepping in u maakt.

⁶⁸ Zoals ik hier kortgeleden sprak, het klonk een beetje heiligschennend, maar ik hoop van niet voor u vanmorgen. De boer die de adelaar zette, of de kip zette, en een adelaarsei had. Velen van u herinneren zich het verhaal, van de oude adelaar die geboorte gaf aan—aan deze. . . Of de hen die hier geboorte gaf aan deze kip, of—of—of een ei van een adelaar onder haar kippenveren. Zie? Het is de atmosfeer.

⁶⁹ De Presbyteriaanse kerk, Methodistenkerk, Baptistenkerk, elk van hen kan deze adelaars voortbrengen. Zeker. Het is de atmosfeer wat het doet. Zoals dr. Bosworth altijd zei: “U zou een kippenei kunnen nemen en het over een . . . onder een pup leggen en hem vastbinden, een pup zou een kip uitbroeden.” Waarom? Het is de atmosfeer. En wanneer er een kerk of een groep die bij elkaar komt en bidt, totdat ze hun leringen en dergelijke weggoeien en recht in het gezicht van God kijken, zal het adelaars voortbrengen, net zo zeker als ik hier sta.

⁷⁰ Dat is wat ik denk dat deze zakenliedengroep heeft gedaan, proberen om de atmosfeer te doorbreken. We worden te kliekerig. Men hoort bij *dit* en *dat*. Laten we de atmosfeer doorbreken en de atmosfeer in een hemelse aanbidding krijgen. De atmosfeer juist krijgen; adelaars zullen geboren worden en—en, uit welke kerk ook, waar dan ook.

⁷¹ En deze kleine adelaar liep een lange tijd met de kip mee, maar het—het gekakel was een beetje vreemd. Hij begreep niet wat de kip bedoelde toen ze krabde in het—het—het afval van de mesthopen op—op de erven. En dat was geen voer voor hem. En ze at insecten enzovoort die een adelaar niet eet. Dus het leek hem allemaal vreemd. En hij was een lelijk eendje; hij was, niet om dit heiligschennend te zeggen, misschien was hij een Vrije Wil Baptist, en, maar iets van die strekking, of een Presbyteriaan.

⁷² Maar weet u, op een dag wist zijn moeder dat zij een ei had gelegd. Er moest ergens een kind zijn. Dus sloeg ze haar grote vleugels uit in de wind en ze zocht en ze zocht, zo hard schreeuwend als ze maar kon. En op een dag vloog ze over het boerenerf. En toen deze kleine adelaar deze bekende schreeuw hoorde—hij had het nog nooit eerder gehoord, maar hij realiseerde zich dat het hem paste als een handschoen over een hand. En hij wist dat dat zijn moeder was. Zij wist dat dat haar zoon was. Ze was naar hem op zoek.

⁷³ Zo heeft God, in elke tijdperk, Zijn Gemeente voor dat tijdperk aangesteld met een Boodschap voor dat tijdperk. En ze kunnen wetten hebben en alles wat ze maar willen. Maar wanneer dat uur komt, gaat de Heilige Geest van God, waaraan in den beginne werd gedacht en uit werd gesproken voor dat

tijdperk—die Geest gaat op zoek naar dat ei. En wanneer hij die Boodschap hoort, is er geen kerkgenootschap die het tegen gaat houden. Het zal tot de hoogten rijzen. Het moet wel. Het is een andere vogel. Het is een ander schepsel. Hij is een adelaar, en hij zal de schreeuw horen. “Mijn schapen horen Mij’n Stem.”

Zoals iemand zei, broeder Williams: “Schapenvoer.”

⁷⁴ “Mijn schapen horen Mij’n Stem. Een vreemdeling zullen ze niet volgen.” Het maakt niet uit hoe trouw de kerk is geweest en hoe zo’n grote naam ze heeft. “Wanneer Mijn schapen Mij’n Stem horen,” wat het Woord is, “een vreemdeling zullen ze niet volgen.” Ze zullen regelrecht naar dat Woord gaan en, het kunnen doen. Het is als een—een—een magneet.

⁷⁵ Op een dag in Indiana was ik op bezoek bij die staalfabriek, en het fluitsignaal klonk. En iedereen deed zijn schort af en begon de . . . van hun draaibanken, naar het midden van de vloer, het schaafsel te veggen dat ze in de loop van de dag hadden gemaakt. En ik liep mee met de man die me erdoorheen leidde en hij zei: “Kijk hier eens naar.” En dus, iedere man legde zijn—zijn bank, schort op—op tafel, en liep weg.

⁷⁶ Helemaal achterin drukte hij op een knopje. En hier kwam er een grote magneet langs, en het pakte elk stukje van dat ijzer op dat van die stukken was geschaafd, nu, en ging weg. Het demagnetiseerde het; het viel in een koepeloven. En werd omgesmolten, voor een ander stuk, goederen van hetzelfde soort—assen of wat ze ook aan het bouwen waren.

⁷⁷ En ik stond daar en keek daarnaar tot ik—ik gewoon buiten mezelf raakte. En ik zei: “Ik vraag me iets af.”

Hij zei: “Wat is het, meneer?”

En ik zei: “Het valt me op dat een deel daarvan niet omhoog ging.”

⁷⁸ Hij zei: “Dat is aluminium, en de magneet is niet gemagnetiseerd op het aluminium.”

⁷⁹ Ik zei: “Ik begrijp het.” En hij zei . . . Toen zei ik: “Wel, ziet u, daar ligt er een stuk ijzer op.”

“Maar ziet u, meneer, dat zat vastgeschroefd.”

⁸⁰ Ik zei: “Ik begrijp het.” En toen hij het eruit haalde; ik zei: “Nu, wat gebeurt er daarbuiten mee?”

⁸¹ Hij zei: “Het gaat rechtstreeks terug de fabriek in, door de koepeloven gegoten, en komt weer terug en maakt nog een wiel.”

Ik zei: “Prijs de Here!” Dat is het. Zie?

⁸² Er is een grote magneet die in de lucht is, waar God op een dag Zijn vingers op zal doen. Geen mens weet de tijd waarop Hij komt, zelfs de engelen in de hemel weten het niet. God alleen weet het. Maar er zijn wat afschaafsels geweest, die van de Bijbel zijn afgekomen, Bijbel-Christenen, gelovigen voor dit uur. Een

van hen kan een as zijn geweest tijdens een andere dag. *Dit* zou een ánder deel kunnen zijn. Het gaat verder om het grote stelsel van God te vormen. Maar het zal worden gesmolten in de pot van Gods grote koepeloven en weer uitgegoten in de beeltenissen van God. En alleen degenen die erdoor gemagnetiseerd zijn, zullen worden opgenomen. O; hoe. . . Wat een voorrecht is het, te weten dat er iets in de opstanding is dat tot ons behoort!

⁸³ Nu, let op: herken de roep van Gods Woord, waar hij deel van uitmaakt. En het is een adelaar tot een adelaar. Nu, als die moeder had geschreeuwd als een—een buizerd, had hij het nooit gekend. Hij had net zo goed op het erf kunnen blijven. Maar het was de schreeuw van een adelaar. Er was iets binnenin dat kleine ventje, dat hij wist dat hij een adelaar was.

⁸⁴ En zo is het ook met iedere ware gelovige. Wanneer het preken van Gods Woord voortgaat en het wordt betuigd en bewezen dat het Gods Woord is voor dit uur, dan is er iets binnenin de gelovige. Het maakt me niet uit hoe trouw zijn vader aan een kerk was, of hoe trouw zijn moeder was, of zijn grootouders; en als die kerk iets onderwijst in tegenspraak met dit uur van de doop van de Heilige Geest Boodschap. Er is iets in hem dat het uitschreeuwt. Hij zal het boerenerf verlaten. Hij moet het doen. De kip was eens misschien in orde, maar dit is het adelaarsuur. Zie? Het is—het is anders. Er is iets dat hij weg moet, van het oude kippenhok, en weg moet vliegen, de blauwe lucht in. Dan wordt dit aardse lichaam levend gemaakt en door de levendmakende Geest tot de gehoorzaamheid aan Gods Woord gebracht.

⁸⁵ Nu, wanneer deze Heilige Geest, vertegenwoordigd als de adelaar, over het land vliegend, en de gelovige vindt. “Geen mens kan tot Mij komen, geen mens kan tot Mij komen, van zijn eigen willen. Allen die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij komen, maar geen mens kan uit zichzelf komen.” Het is niet uw eigen denken, uw eigen trekken. Het is God Die trekt. Zie? “Allen die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij komen.”

⁸⁶ Nu, de Heilige Geest is hier op aarde, op zoek naar die individuen die God tot Leven heeft bestemd in dit tijdperk. En zodra Hij die vindt, doet Hij net als bij Jezus Christus, de grote super-Zoon van God, Die ons allen verlost. Het komt neer en maakt Zijn woonplaats in het menselijk leven; nu, let op: bracht de levendmakende kracht. Nu, die levendmakende kracht die over Jezus kwam, maakte Hem levend om elke belofte van het Woord van die dag te manifesteren. Zo ook de Heilige Geest Die op ons komt in déze dag, als het geen namaaksel heilige geest is, als het niet de duivel is die de Heilige Geest bespot, maar de echte, ware Heilige Geest is. Dan zal het de belofte van dit uur manifesteren.

⁸⁷ Toen het op Luther viel, manifesteerde het dié belofte van dát uur. Toen het op Wesley viel, manifesteerde het de belofte van dát uur. Wanneer het in deze tijd valt, manifesteert het de belofte van dít uur. Toen het op Mozes viel, manifesteerde het de belofte van dát uur; op Noach viel, manifesteerde het de belofte van dát uur. Toen het op Jezus viel, manifesteerde het de belofte van dát uur. Zie?

⁸⁸ Het is de Heilige Geest Die neerdaalt om te verkwikken, levend te maken, die mensen die voorbestemd zijn door God om in de opname te zijn. Let op. Dat is, als hij een ware adelaar is, zal hij de Boodschap van het uur begrijpen, als hij een ware adelaar is. Nu, de kleine adelaar op het boeren erf at waarschijnlijk wel, maar hij—hij wist dat het niet helemaal klopte. Maar dan, toen hij de Waarheid hoorde, toen ontving hij deze Waarheid. Nu, in Johannes 14 . . .

⁸⁹ Johannes 5:24 liever gezegd, zei Jezus, sprekend op deze wijze: “Wie Mijn Woorden hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, hééft Eeuwig Leven en zal niet in het oordeel komen, maar is uit de dood overgegaan in het Leven.” Bedenk eens hoe eenvoudig dat is: “Hij die gelooft.” Nu, de juiste wijze om dat te zeggen is: “Hij die begrijpt.”

⁹⁰ Nu, gaat u hier de straat op en zegt tegen deze prostituee: “Geloof u?”

“Zeker.”

“Geloof u dat Hij de Zoon van God is?”

“Zeker.”

“Bent u gedoopt?”

“Zeker.”

⁹¹ Gaat u naar de dronkaard en zegt: “Hoort u dat? Hoort u die prediker preken?”

“Ja.”

“Geloof u dat?”

“Zeker.” Zie?

⁹² Maar: “Hij die begrijpt, hij die zijn plaats kent in dit uur, hij die Mijn Woord hoort, en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft” (tegenwoordige tijd) “Eeuwig Leven. Zal niet in het oordeel komen, maar is reeds overgegaan van de dood in het Leven.” Dan, wanneer dit nieuwe Eeuwige Leven in u woont, is het het vooruitzicht, of het onderpand van dat u levend gemaakt wordt van sterfelijk tot onsterfelijkheid.

⁹³ Laat me dat nog eens zeggen. Wanneer deze Geest u, het individu, heeft gevonden, en over u is gekomen, is het het vooruitzicht van uw eeuwige erfenis dat God u toegedacht heeft en voor u heeft gemaakt vóór de grondlegging van de wereld. Dat is uw vooruitzicht.

94 Net als u me om een eikenboom zou vragen en ik u een eikel geef. Nu, het—het—het leven voor de eikenboom zit in de eikel; nu, maar u moet wachten tot hij opgroeit.

95 En wij ook. Wanneer u de Heilige Geest van God ontvangt, is het Gods vooruitzicht dat op u wacht, dat u al erkend heeft. En u bent verzegeld door de Geest der belofte van God, in het Lichaam van Christus. Toen God neerkeek op Golgotha en Jezus zag sterven, stierf Hij niet alleen. . . Hij stierf voor Zijn Bruid, het Lichaam—wat de Woordgemeente is, de Gemeente die het Woord van God gelooft voor het tijdperk, of het nu voeten zijn, lichaam, hoofd, of waar het ook is. Zie? Het is. . . Christus Die bloedde en stervende was. En God, Die op Hem neerzag, zag Zijn opstanding en de Gemeente met Hem opgestaan op Pasen.

96 Nu, ik wil dat u dit allemaal bij elkaar krijgt, want ik heb hier zo dadelijk iets wat ik wil zeggen, zo de Here wil.

97 Let nu op. Het is het onderpand, of het vooruitzicht. De levendmakende kracht van uw opstanding, wanneer u de Heilige Geest ontvangt, woont dan in u—het vooruitzicht ervan.

98 Let op: u—u bent nu op weg, groeiend naar de volledige opstanding. Geen boom komt zomaar van de ene op de andere dag op. Hij moet groeien, zoals wij groeien in de genade en kennis van God. U bent gedoopt in de Heilige Geest. Nu, als de Pinkstergemeente, gedoopt in de Heilige Geest, begint het te groeien. Takken zijn afgestorven. Ze snoeiden ze weg. Maar de Boom groeit nog steeds, gaat nog steeds door omdat het tot de opstanding moet komen.

99 Ze worden geleid, door de Geest, om het Woord levend te maken, voor u die gelovigen zijn. Het Woord blijft levend maken, naarmate u bij de eerste tak komt, tweede tak, derde tak en zo verder. Het blijft steeds levend maken. De Geest van God blijft het steeds tot u levend maken.

100 Merk op dat met Pinksteren, hun lichamen levend werden gemaakt door het nieuwe leven dat ze ontvingen. Dat maakt dat ik me religieus voel. Bedenk eens. Nu, hier waren mannen: vissers, tollenaars, de nederige kleine vrouwen, van. . . en gewoon gewone huisvrouwen, kleine maagdelijke meisjes. Zij waren gelovigen. Ze geloofden dat dit de Waarheid was. Ze geloofden dat toen Jezus stierf (Ze geloofden in Hem.) en weer opstond uit de dood, zij geloofden dat dit het absolute getuigenis van God was dat Hij Hem tot leven had gewekt.

101 Nu, zij gaan naar de Pinksterdag toe om hun eigendomsakte te ontvangen. Weet u wat een eigendomsakte is? Is wanneer een akte geldig is geworden. Ze gingen daarheen om hun eigendomsakte te ontvangen. En zij werden levend gemaakt, of, wat een enthousiasme! Ze hadden het land gekocht. Het werd vóór hen gekocht. Ze hadden het ontvangen.

102 Is het waar of niet? “We hebben Hem zien opstaan, maar hoe zit het nu met ons? Wij zijn getuigen. We stonden en zagen de Man gekruisigd worden. We zagen de wolken over de aarde komen en de hemel verduisteren. En de—de aarde beefde en schudde; ze had een zenuwinzinking. En toen ze . . . Hem in het graf stopten. Ze staken Hem door in het hart met de speer, en ze namen Zijn lichaam eraf en legden het in het graf van Jozef Arimathea.”

103 En toen ontdekten ze dat Hij op de derde dag weer opstond. En zoals de discipel zei: “Wij zijn hier getuigen van. We hebben Hem zien opstaan. We weten dat Hij leeft.”

104 Nu, wat deed dat? Dat nam alle angst weg. Geen wonder dat Jezus zei: “Vrees niet. Ik ben Hij Die dood was en levend is tot in alle eeuwigheid.” Zie? Het nam alle angst weg toen ze dat deden.

105 Nu; maar toen ze opgingen naar Pinksteren, daar ontvingen zij de levendmakende kracht, de kracht die hen levend maakte.

106 Nu, daar is waar ik denk dat u Presbyteriaanse en Methodistenbroeders, u potentieel wel ontvangt door te geloven in de Here Jezus Christus, maar de eigendomsakte is nog niet gekomen. Dat is de geldigheidsverklaring van de akte.

107 God gaf Abraham een belofte. Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Maar Hij verzegelde het verbond door het zegel van de besnijdenis.

108 En God geeft u een belofte, potentieel, dat u het zult ontvangen, en dat u zult worden opgewekt—dit lichaam zal mét Hem verheerlijkt worden in de eindtijd. Maar ziet u, u moet een goedkeuring krijgen op die akte. En de goedkeuring is wanneer alles ertegen ervan afgeslagen is, en u het eigendomsbewijs ervan heeft. U heeft het zegel. Het is van u. Alles wat erop staat behoort aan u. Amen.

109 En wanneer we geloven op Jezus Christus als onze Verlosser, en ons bekeren en gedoopt worden en ernaartoe komen om Hem te geloven, erkent God onze bekering en ons geloof in Hem en zendt de eigendomsakte neer. En de eigendomsakte is de verzekering. Het is de garantie, dat alles wat ooit tegen u gehouden werd, u zich er grondig van bekeerd heeft. Halleluja! En het eigendom is gekocht en u houdt de eigendomsakte als zekerheid.

110 Laat iemand proberen u van het land te zetten, zeggen dat hij daar hoort en u met de eigendomsakte in uw hand. Laat hem dat maar proberen. Er is geen wet in het land die dat kan doen, omdat u de akte in uw bezit heeft.

111 En er is geen duivel, geen kerk of welke theologie dan ook die de grenzen van Gods bewijs en akte kan overschrijden, dat de doop van de Heilige Geest ons heeft erkend in Jezus Christus. We zijn er net zo zeker van om te worden opgewekt als Hij werd opgewekt, omdat we potentieel al in Hem zijn opgewekt. Amen.

112 De oude dingen. Wat doet het met onze sterfelijke lichamen? Het verandert onze mening, verandert onze opvattingen. Het zet onze verlangens op dingen die boven zijn. En het roken, drinken, gokken, de dingen die u vroeger deed, zijn dood. Het is beneden u.

113 En u bent levend gemaakt. En deze levendmakende kracht brengt uw lichaam in een opgenomen toestand, nu al. Let op de Pinkstergelovigen daarboven, toen zij levend werden gemaakt door de Heilige Geest. Luister naar mij. Toen die Pinkstergroep daarboven op de dag van Pinksteren hun eigendomsbewijs van God ontvingen; zeker, het verheerlijkte hun zielen. Ze schreeuwden. Ze zagen tongen van Vuur verdeeld op elk van hen. En het verkwikte hun lichaam zo tot ze zelfs niet meer in een aardse taal konden spreken. Het verkwikte hun lichaam tot een hemelse taal, de plaats waar ze naartoe gaan. Levendmakende kracht van God schudde hun sterfelijke lichamen zodanig tot hun hele sterfelijke taal was getransformeerd, veranderd in een onsterfelijke taal. Wat een levendmakende kracht! Wat? Iets dat ertoe behoort.

114 “Indien de Geest, Die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in uw sterfelijke lichamen woont, zal het ook uw sterfelijke lichamen levend maken.” We zijn dan levend gemaakt door de kracht van de levende God.

115 Tongen, levend gemaakt tot een nieuwe hemelse taal, om tot hen te spreken; een te worden opgenomen, verrijzen in een andere atmosfeer dan waarin ze ooit geleefd hadden. Ook met het nieuwe verkwikkende Leven, voor hen, dat in hen kwam: het verkwikte hun taal. Ze spraken in nieuwe tongen. O ja!

116 Nu, let op ze. Het was ook bedoeld om hen, na dit eigendomsbewijs, het was bedoeld om hen elke belofte te geven die op grond was van; elke belofte op grond van Gods Woord, die in de Bijbel werd beloofd — die levendmakende kracht werd aan hen gegeven om die belofte aan hen levend te maken. Daarom legden ze de handen op de zieken, en werden ze genezen. Ze spraken in nieuwe tongen. Ze deden grote tekenen en wonderen, omdat dat in Gods belofte stond. En toen Jezus stierf om dat aan hen terug te verlossen, het grondgebied dat aan de zonen van God toebehoorde — Hij demonstreerde wat God was.

117 Hoe durven we daar iets sociaals van te maken en het in een organisatie te stoppen? We hebben er het recht niet om dat te doen.

118 Het is de Heilige Geest vandaag die speurt naar eerlijke harten die die Boodschap willen geloven. Alles in de Bijbel wat beloofd werd, is voor die gelovige. En als u het in zijn volheid aanvaard en God weet dat u het zult doen, geeft Hij u de eigendomsakte daarvan. En dan is elke belofte die gedaan is in uw bezit en de Heilige Geest is er om dat aan u levend te maken.

O, tjonge! Wat—wat voor soort mensen behoren wij te zijn? Hoe wonderbaar om Gods grote Heilige Geest hier die kracht te zien betonen! Bedenk eens. Wanneer de Heilige Geest Zelf, hier om getuigenis af te leggen van dit uur. Jezus zei het. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.

Hoe durft welke mens dan ook dat daaruit te halen?

¹¹⁹ “De werken die Ik doe, zult u ook doen,” Johannes 14:12. “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Dat is de zekerheid. Als we een groep mensen bij elkaar zien zitten en die tekenen die zich manifesteren, dat is de zekerheid dat de eigendomsakte er is om te betuigen dat dat eigendom van God is. Amen.

¹²⁰ Dus, wij zijn ook Pasen. Amen. We zijn nú in ons Pasen. We zijn al verzezen, halleluja, uit de dingen van de wereld naar de dingen van Gods belofte. Niet we zullen, we zijn. Het is het vooruitzicht.

¹²¹ Het is Gods belofte. Dat Hij Zijn Geest zou uitstorten in de laatste dagen, en dat dat is wat ze zouden doen. Let op: legden hun handen op de zieken, alles wat in Gods belofte stond. “Ik zal Mijn Geest uitstorten in de laatste dagen, op alle vlees. Uw ouderen zullen dromen dromen. Uw jongemannen zullen visioenen zien.” En al deze verschillende beloften die Hij deed, alles ligt daar in Gods belofte. Jezus heeft het ons verlost. En wanneer we . . .

¹²² Of wij, als we voorbestemd zijn op die grond, als we bestemd zijn om op die grond te zijn; zoals de adelaar die in het nest van de kip loopt. Als u bestemd bent op die grond, is de Heilige Geest hier om u te vinden. En wanneer Hij u vindt, herkent u Zijn roep. U weet in welk uur u leeft. U weet dat deze dingen horen te gebeuren. Snel wordt u opgenomen om het te ontmoeten, en nu bent u gezeten in hemelse gewesten in Christus Jezus. O, wat een belofte! Wat een hemelse Vader, Die ons deze dingen zou geven!

¹²³ De Geest maakt hun gemeenschap met God levend zodat ze de doden weer tot leven roepen in die dag. Ze legden hun lichamen op de doden; zij kwamen tot leven. Luister goed. Ze deden dezelfde dingen die Jezus deed omdat dezelfde Geest Die op Hem was, op hen was. Als de ene Geest de mens zo doet handelen, doet hij de andere zo handelen. Als de ene . . .

¹²⁴ Hoe kan dit erover komen, zeggen dat hij de Geest van God heeft en de werken van God ontkennen? Kan het niet.

¹²⁵ Let op. Gods Leven, dat in het Grieks *Zoë* wordt genoemd, dat dóór hen beweegt, en ín hen, heeft hun gezindheid levend gemaakt voor Zijn Woord. Nu, laat me dat nu heel rustig zeggen. De Geest van God, Die Zich onder de mensen begeeft, maakt de gezindheid van de persoon levend voor de belofte van God. Zie? Het doet het. Kijk. En, ik probeer u te laten zien de—de . . . en u

te laten beseffen dat ik nu spreek over de Gemeente, en ook tot Leven gebracht, ín Hem.

¹²⁶ Alhoewel ze alleen Zijn attributen waren om mee te beginnen. Maar als God zei: “Op *deze* dag,” terug in het begin, “zal John Doe Mijn dienaar zijn,” miljoenen jaren geleden. Nu, John Doe is geboren in zonde, gevormd in ongerechtigheid, kwam leugens sprekend ter wereld, omdat hij een sterveling is. Maar, misschien krijgt hij een klein religieus gevoel; sluit hij zich aan bij een kerk. Misschien sluit hij zich aan bij de Pinkstergemeente. Ik weet het niet. Hij zou zich bij van alles kunnen aansluiten. Maar laat hem eens onder de atmosfeer van God komen. Zie? John Doe zal moeten herkennen wie zijn Vader is, net zoals die adelaar herkende wie de moeder was. Het moet het beseffen. Zie? Alleen, dat John Doe Gods attribuut is, dat een woord geworden is, uitgesproken, en dan zoekt de Heilige Geest dat woord uit. Hier is het. Hij roept hem, geeft hem Eeuwig Leven, en brengt hem in de tegenwoordigheid van God, Gods Woord.

¹²⁷ Kijk. God had hetzelfde, toen Hij Jezus zag. Het was de—het was het volbrachte werk dat God met Jezus voltooide toen Hij zei: “Het is volbracht.” Heel het plan was voltooid.

¹²⁸ En wanneer de Geest van God op ú komt, en u werkelijk één van Gods eigenschappen bent, waar Hij over sprak. Nu, als u dat niet bent, zult u zich het afvragen en verward zijn en *hier* en *daar* heen rennen en alles meer en nooit tot de kennis van de Waarheid komen. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Als u een van deze mensen bént, gaat het oude snel voorbij, zie, en wordt u nieuw, en het plan van verlossing is volbracht. U bent bereid om elk Woord te gehoorzamen dat God ooit over u sprak, zie, voor u om te doen. U bent onderdanig aan Zijn Woord. Het contract, precies, de eigendomsakte bij het contract, de verklaring van eigendomsrecht, behoort u toe. De schulden zijn allemaal betaald. Het is allemaal afgeschreven, en, zoals het was op de dag van Pinksteren.

¹²⁹ Nu, laten we opmerken, het levendmakende, deze levendmakende Geest, op andere mensen.

¹³⁰ Nu, ik heb u gezegd dat ik niet erg lang zou spreken, en ik heb maar twintig minuten om mijn woord te houden als ik dat doe, (let op) om binnen de tijd te blijven die ik zei, ongeveer—ongeveer een uur.

Let op, nu, deze levendmakende kracht. Die alleen komt . . .

¹³¹ Nu, er is veel namaaksel van. Er zijn veel mensen die werkelijk denken dat ze het hebben, terwijl dat niet zo is. Veel mensen doen het omdat ze een verkeerde indruk hebben, van wat ze andere Christenen hebben zien doen. Satan kan dat allemaal nabootsen. Wij weten dat. En als zendelingen kunt u het zien worden nagebootst: schreeuwen, dansen, spreken in tongen, al deze dingen. U kunt het overal geïmiteerd zien

worden. Absoluut. Onder heidenen en mensen die ontkennen dat er zoiets is als Jezus Christus Die de Zoon van God is. Zie? En zij doen al die dingen zelf.

¹³² Maar de werkelijke, ware levendmakende Geest Die tot een gelovige komt, maakt hem levend tot Gods Woord; dat is weer terug naar adelaarsvoedsel, regelrecht terug naar waar hij leeft. “De mens zal niet van brood alleen leven, maar van élk Woord, dat uit de mond van God komt.”

¹³³ Laten we nu deze levendmakende Geest opmerken als het op andere mensen kwam zoals het deed op—op de dag van Pinksteren.

¹³⁴ Laten we erop letten, Pinksteren, hoe ze handelden en zien of ze levend gemaakt werden door deze levendmakende kracht waar we het over hebben. Op de dag van Pinksteren stonden ze allemaal daarboven te wachten. Zelf vanbinnen waren ze bang. De Joden, wat ze gingen doen, dus werden ze bang. Maar wat gebeurde er? Toen deze levendmakende kracht uit de hemel viel, was er een dapperheid over hen heen gekomen. Er was iets, een begrip, waar ze er een paar uur ervoor nog niet zo zeker van waren. Ze wisten dat Hij was—Hij was gestorven.

¹³⁵ Ze wisten dat Hij was opgestaan. Ze hadden onderweg met Hem gesproken. “Maar was die zaak voor hen of was het alleen voor hen, voor Jezus Zelf?”

¹³⁶ Maar hier op de Pinksterdag viel de Heilige Geest, het eigendomsbewijs, op de gelovigen. Wat hen deel maakte van Zijn opstanding, hem deel van Zijn gemeenschap maakte. De Heilige Geest kwam en bevestigde aan hen dat ze zouden worden opgewekt, omdat ze toen potentieel waren opgewekt, van lafaards tot dappere mannen.

¹³⁷ Zij waren—ze waren bang voor dát Woord waarvan zij dachten. Laat dit niet over u heen gaan. Ze waren bang. Ze wisten dat Hij dat Woord was.

¹³⁸ Zelfs de Joden moesten het toegeven. Nicodemus zei: “Rabbi, wij weten dat U een leraar bent die van God komt. Geen mens kan de dingen doen die U doet tenzij God met hem is. Nu, wij weten dat. We erkennen dat.”

¹³⁹ Dus de discipelen... Petrus had zelfs gezworen in Zijn tegenwoordigheid. Ze hadden Hem allemaal in de steek gelaten bij de kruisiging.

¹⁴⁰ Maar hier zijn ze nu, in deze bovenzaal, in de tegenwoordigheid van God. Toen, plotseling, daalde hier deze Heilige Geest neer uit de hemel, en het verkwikte hen. En de verkwikking vond plaats; ze waren niet bang om te getuigen van de Boodschap waarvan ze geloofden en wisten dat het de Waarheid was. Anders waren ze er bang voor.

¹⁴¹ Hoeveel Presbyterianen, hoeveel Methodisten, hoeveel Baptisten in de wereld vandaag, hoeveel Pinkstergelovigen, die de Waarheid kénnen, en bang zijn om er een standpunt over in te nemen? Ik word ertoe gebracht om af te vragen wat dat was dat op u viel? Bent u een deel van Zijn opstanding? Zou u durven schreeuwen om een of andere man zijn theorie en idee? Of hebt u de echte durf en de—de echte mannelijkheid die nodig is om op te staan en juist “juist” te noemen en fout “fout?” Bent u een deel van Zijn opstanding, of bent u een aanbieder van een stel geloofsbelijdenissen? Bent u een kerkganger, hebt u uw naam erop staan en dood in zonde en overtredingen?

Hij die niet het volledige Woord van God gelooft, is een zondaar.

¹⁴² Die farizeeën geloofden van veel dingen dat het de Waarheid was. Ze zeiden: “Wij zijn Gods kinderen.” En dat waren ze, totdat dat Woord werd gepredikt. Maar toen dat Woord werd gepredikt en betuigd, toen werden ze zondaars, voor het verwerpen van hetgeen waarvan ze wisten dat het juist was en getuigden dat: “Wij weten dat Gij een leraar zijt van God gekomen, want niemand zou de dingen kunnen doen die U doet zonder dat God bij U is.”

¹⁴³ Ik vraag me af vandaag: waar staan we? Ik vraag het U. Waar vindt deze opstanding ons? Durft u naar buiten te treden? Durft u God op Zijn Woord te nemen? Als u bestemd bent tot Leven, zult u het zeker doen. Als u een adelaar bent, kunt u het niet laten, er is iets in u. Of wilt u gewoon ergens een geloofsbelijdenis dienen, zeggen: “Ik ga naar de kerk. Ik ben net zo goed als u?” Zie? Als u geen geboorterecht bezit, zult u het nooit zien; u kúnt het niet zien. Maar als u wel in het bezit bent van dit geboorterecht, kunt u er niets aan doen dat u het ziet, omdat het een deel van u is, en u bent dáár een deel van.

¹⁴⁴ Hoe zou ik de moeder kunnen ontkennen die mij geboord heeft? Hoe kan ik de vader ontkennen wiens eigen bloed in mij is? Hoe kan ik ontkennen dat Charles Branham mijn vader is? Ik zou het niet kunnen. Ik ben bereid zijn smaad of wat dan ook te dragen, want ik ben zijn zoon. Halleluja!

¹⁴⁵ Dan als ik een zoon van God ben, en Hij was het Woord van God, hoe kan ik ontkennen dat die Bijbel de Waarheid is, dat Jezus Christus niet Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer? En het uur te zien waarin we leven; wij hebben een Pasen nodig in de gemeente. Opstanding! We hebben een opstanding nodig om geloof kracht te geven, mannen en vrouwen die staan voor datgene wat Gods betuigde Woord is.

¹⁴⁶ Zegt u: “Wel, wij hebben onze Jeugd voor Christus.” Dat is in orde. “Onze kerk houdt een bijeenkomst. We willen *zoveel* leden.” Niets daarop tegen. Dat is in orde. Maar dat is alleen maar de atmosfeer. Dat zijn misschien de veren van een oude

hen. Maar als u daar in de juiste atmosfeer komt, zal er een adelaar uitbroeden als u een adelaarsei bent. En als u van God was voorbestemd om het te zien, dan kunt u het niet helpen dat u het ziet; u komt voort in een opstanding. Zo werd de Baptist geboren, zo werd de Methodist geboren, in een opstanding van dié dag, maar ze keerden zich af tot een hen in plaats van een adelaar.

¹⁴⁷ Zoals ik niet lang geleden zei, op weg van Tucson—ik zag een heel vreemd iets. Ik zag een havik, daar op de draad zitten. Die havik heeft zijn identiteit lang geleden al verloren. Vroeger was het een vogel die naast de adelaar stond. Hij kon de adelaar niet volgen. Nee, in geen geval. Niets kan een adelaar volgen. Maar hij was een havik.

¹⁴⁸ Christus is de adelaar, en de gemeente zou op zijn minst een havik moeten zijn. Ze kunnen hoger vliegen dan alle andere vogels. Maar die havik is zacht geworden. Hij heeft zijn identiteit verloren. Hij zit op de telefoondraden en wacht op een dood konijn. Hij hopt als een gier, in plaats van te vliegen als een havik.

¹⁴⁹ O, mijn broeder, zuster, u Pinkstermensen, dat mijn eigen dierbare volk is! De gemeente is haar identiteit aan het verliezen. Ze komt naar beneden en is afhankelijk van een of andere dode formele geloofsbelijdenis, in plaats van te vliegen in de hemelse gewesten ginds voor vers manna.

¹⁵⁰ Een havik jaagde vroeger op zijn eigen manna, maar tegenwoordig neemt hij wat de auto's overrijden en wat de gieren eten. Hij hopt er als een. Hij ziet er uit als een.

¹⁵¹ We hebben ons zo getooid in de moderne wereld, onze vrouwen die hun haar knippen en korte broeken dragen, onze mannen die niet genoeg ruggengraat hebben om op de preekstoel te staan en de waarheid te vertellen. We zijn al lang zacht geworden over het Woord.

¹⁵² O God, stuur de Heilige Geest en zoek die adelaars ergens op, die klaarstaan om ginds te staan, wat er ook gebeurt, die in het onbekende zullen zweven; niet op de telefoondraden gaan zitten om te zien of er wat zondagsschool-literatuur binnenkomt. Laat me het Woord hebben en in de versheid van de kracht en demonstratie van de Heilige Geest. We hebben een Pasen nodig, een opwekking, die potentie heeft. Mijn vriend, als u tevreden bent met zulk aas van de wereld, is er iets mis.

¹⁵³ Mijn zuster, mijn broeder, laat me u dit zeggen in goddelijke vrees, wetende dat ik misschien niet zal leven om nog een Pasen te zien. Maar er is één ding zeker: wanneer een ware voorbestemde zoon van God, door het Woord van God, die Stem van God hoort, zal hij opstaan en die tegemoet gaan. Het is het vooruitzicht dat hij het werkelijke levende Woord zal gaan

ontmoeten. Zoals Hij was; de Bruid zal de Bruidegom ontmoeten. Zij is een deel van Zijn Lichaam.

¹⁵⁴ Let op: lange tijd hebben we, we zijn onze identificatie aan het verliezen. We komen op woensdagavond, sommigen van ons. Anderen blijven thuis om te kijken naar *Wie houdt van Susie*, televisies, allerlei wereldse dingen, allerlei vermaak om u weg te houden van de gemeente. We hebben het al lang geleden verloren.

¹⁵⁵ Onze seminaries, onze scholen brengen een stelletje Ricky's voort, met een heleboel theologie en—en vermaak en alles in de kerk om de plaats in te nemen van de gebedsbijeenkomst. We hebben kleding genomen en geprobeerd te vervullen wat de modernisten proberen te doen, hen binnen te halen. U zult ze daar nooit mee winnen. Zij hebben er meer van dan u. U hebt niets te zoeken op uw grond. . . op hun grond. Laat ze naar de uwe komen, waar de werkelijke doop schijnt, waar de werkelijke kracht van de opstanding is. Probeer niet een kerk te bouwen zoals de hunne. Probeer niet een voorganger te hebben als dat. Probeer niet *dit, dat, het een of ander* te doen of samen te werken met de wereld. Zij schitteren met Hollywood.

¹⁵⁶ Het ware Evangelie straalt uit met kracht. Adelaars horen dat. Ze zoeken niet naar een glans. Ze zoeken naar een gloed. Gloeiend van nederigheid, gloeiend van liefde, gloeiend van kracht, dat is waar de werkelijke adelaar naar op jacht is. U kunt niet op een boerenerf scharrelen en hem behagen. Hij zal het nooit kunnen. U kunt het hem nooit zeggen, omdat hij het niet gelooft.

¹⁵⁷ Laat die Stem schreeuwen vanuit de hemel: "Ik bèn Hij Die dood was en weer levend is geworden." Er vind iets plaats. "Ik bèn Dezelfde gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid. En het zal geschieden in de laatste dagen dat Ik van Mijzelf zal uitgieten op alle vlees." Geprezen zij God! "Ik zal uw sterfelijke taal levend maken. Ik zal uw sterfelijke tongen levend maken. Ik zal u het bewijs geven dat Ik u met Mij in de opname zal nemen." Hongerige adelaars grijpen daar zo hard naar als ze maar kunnen. Het is de Parel van grote waarde waarvoor ze al het andere verkopen om het te kopen. Amen.

¹⁵⁸ God help ons, vriend. Onze kerken verliezen hun identiteit.

Laten we snel nu naar een paar gaan.

¹⁵⁹ Kijk naar het gedrag van die discipelen, bang. Zij wisten dat Jezus de Waarheid was, maar ziet u, het was tegen de populaire gedachte in, de populaire religie van het uur; de strengste religie, Sar- . . . Farizeeën, Sadduceeën enzovoort, hun sekten, clans en denominaties. Ze waren—ze waren tegen die "ketterij." Maar Jezus was het geïdentificeerde Woord.

¹⁶⁰ En Jezus is de Heilige Geest, in de Geest. "Nog even en de wereld ziet Mij niet meer. U zult Mij zien," niet het lichaam;

het Leven dat in Hem was. God, is op de Gemeente om zonen te roepen zoals Hij toen deed; gehoorzaam.

¹⁶¹ “Ik doe altijd dat wat Mijn Vader behaagt. Wie van u kan Mij beschuldigen van zonde?” Met andere woorden: *zonde* is “ongeloof.” “Wat heeft het Woord over Mij gesproken dat Ik niet heb gedaan?” Daar is het. “Laat Mij zien wat het Woord zei dat Ik zou doen, dat Ik niet heb gedaan. Wie kan Mij beschuldigen? Wie kan zijn vingers op Mij leggen en zeggen dat Ik het Woord van Mijn Vader niet heb vervuld?” O, wanneer de Pinkstergemeente tot dat punt komt! “Wie kan Mij beschuldigen van ongelooft?”

¹⁶² O, Christenen, laat u identificeren, niet als een havik, maar een adelaar. Die havik is zacht, hij zal neerkomen. U ziet een arend dat nooit doet. Hij zal dat nooit doen. Hij jaagt op zijn eigen voedsel uit de blauwe hemel. God heeft hem voorbereid zodat hij het kan zien. Hij haalt vérs manna, niet iets dat dood is.

¹⁶³ In, de Hebreërs, toen ze door de wildernis trokken, aten ze, probeerden ze dood manna te eten. Het was bedorven. Er zaten—er zaten wriemelbeestjes in. U weet wat we bedoelen. Het is gewoon, bedorven, verrot. Er zitten maden in.

¹⁶⁴ Waarom zou ik voedsel eten dat jaren geleden al gestorven was? Het mag dan in vorm en conditie zijn, maar het is niet vers. We moeten elke generatie nieuw voedsel krijgen. Zo zoekt de adelaar naar dat voedsel, elke generatie, als we op onze reis zijn. Let op.

¹⁶⁵ Nu, laten we weer wat mensen nemen. Laten we enkele profeten uit het Oude Testament nemen, kijken wat zij deden.

¹⁶⁶ Laten we eerst eens naar Stefanus kijken, hoe Stefanus, in het midden van die Sanhedrin raad. Toen die raad hem daar naar voren bracht, die grote vergadering van gelovigen daar, of hoorden gelovigen te zijn, hem naar voren bracht en hem probeerde te veroordelen. “Wel,” zei hij, “u hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, u verzet u altijd tegen de Heilige Geest.” Dat is dat Eeuwige Leven. “Zoals uw vaders het daar vroeger deden door de profeten, zo doet u het vandaag.” En ze knarsten tegen hem met hun tanden. Ze wilden dat niet horen. Hij was tegen hun doctrine. Hij was tegen hun denominatie. En ze stenigden de man tot de dood. En hij hief zijn handen op, keek naar de hemel en zei: “Ik zie de hemelen geopend en Jezus staande aan de rechterzijde.” Waarom? Hij had de opstanding, levendmakende kracht in zich, die hem in de boezem van Jezus bracht.

¹⁶⁷ Let op, vlug nu. Kijk naar Filippus, daar in een grote opwekking. Een opwekking houdend, waar niemand het zou durven, nou, als hij een grote samenwerking had gekregen tussen de kerken, en alles daar. En had een grote opwekking. En de levendmakende kracht van God sprak tot hem, zei:

“Stefanus. . .” Misschien zei het dit: “U heeft een grote opwekking, maar Ik heb één man met wie Ik wil dat u spreekt.”

¹⁶⁸ En Stefanus is gehoorzaam, het maakt niet uit wat het is, hoeveel kritiek. “O Stefanus, u kunt niet weggaan.”

“Maar ik kan dat wel. God zei het.”

¹⁶⁹ En hij ging de woestijn in, en daar vond hij die eunuch. En wat gebeurde er? Hij zei: “Heeft. . . Als u met heel uw hart gelooft dat Jezus Christus de Zoon van God is, zal ik u dopen.” Toen hij hem doopte. . .

¹⁷⁰ Kijk. Hij werd levend gemaakt door deze levendmakende kracht om een opwekking te verlaten van duizenden mensen om de woestijn in te gaan naar één man toe. O, dat zou tegen alle redenatie in zijn. Zie? “Nou, er zijn tienduizend die u *hier* willen.” Maar er is er een die u *daar* wil. Zie? En de levendmakende kracht zond hem naar Gods voorziene plaats. Halleluja!

¹⁷¹ Mannen en vrouwen, het zal u doen opstaan. Het zal u de dingen laten doen die God wil dat u doet. Het kan me niet schelen wat een ander ervan zegt. De buurman zegt: “O, die persoon heeft zijn verstand verloren. Bidden de hele nacht; ze lezen de Bijbel.” Het kan me niet schelen wat zij zeggen. Het is waartoe God u geroepen heeft. Dat is juist. “O, ze zeggen dat we die ouderwetse Pinksteropwekkingen niet kunnen houden.” O ja, dat kunnen we wel. U kan het in uzelf hebben. En u bent in de meerderheid, in God, maakt niet uit wat de rest van hen denkt.

¹⁷² Let op, na, in gehoorzaamheid. Luister nu goed. Na het gehoorzamen van God, aan Zijn Woord, toen hij zijn opdracht volbracht, nam die levendmakende kracht die hij met Pinksteren ontving hem weg, maakte zijn lichaam levend. Kilometers en kilometers ver weg werd hij meegenomen in de Geest, en werd ergens in een ander land gevonden. Levendmakende kracht van God! En als wij van Pinksteren zijn: “Diezelfde kracht die Jezus uit de doden heeft opgewekt, als die in uw sterfelijke lichamen woont.” Zie? Goed dan. Let op.

¹⁷³ Laten we nog een man nemen met deze levendmakende kracht. Er was een man heel lang geleden met de naam Henoch. Toen er iets nieuws kwam, toen er iets kwam dat zei: “Nou, nu, we moeten terug naar de oude school of *dit, dat of dergelijks,*” Henoch wandelde met God. Wat God ook zei te doen, Henoch miste nooit één Woord. Hij wandelde met God. Wat was hij? Hij was een zoon van God. Hij was een adelaar, die geroepen was voor die dag.

¹⁷⁴ En toen de tijd gekomen was, was hij zo vol van die levendmakende kracht! Denk eraan, hij had vijfhonderd jaar of meer voor God gewandeld en niet één keer had hij Zijn Woord gemist. Niet één keer had hij zich misdragen. Niet één keer deed hij anders dan het getuigenis houden. Alles wat God hem zei te doen, ging hij doen. Geen discussie erover, hij ging het gewoon

doen. Het maakte niet uit wat een ander dacht, hij ging en deed het. Waarom? Hij was vol van die levendmakende kracht. En toen de tijd kwam dat de oude man moest sterven, stuurde God gewoon de ladder neer en hij liep naar boven naar huis. Hij verkwikte hem en nam zijn sterfelijk lichaam mee in een opname. Amen. Dat is die levendmakende kracht.

¹⁷⁵ Kijk naar Elia, nadat zijn werk klaar was, op aarde. Hij was zo vol van die levendmakende kracht dat hij die Jackie Kennedy kapsels in zijn tijd veroordeelde. Hij had de oude Izebel verteld wat hij van haar dacht. Hij vertelde die predikers en priesters wat goed en fout was, en zij geloofden hem niet. Maar hij veroordeelde die vrouwen met die geschilderde gezichten en zo, zo zeer. En hij was zo vol van die levendmakende kracht tot niets hem kon deren. God had hem gevoed vanuit de hemel, nam hem eruit en zette hem apart. En hij was zo vol van levendmakende kracht dat toen het tijd werd om te sterven, de Jordaan zich opende en hij liep gewoon. . . stuurde een wagen naar beneden en nam hem op naar huis—zo vol van die levendmakende kracht. Hij werd een echte, ware zoon van God. Ja.

¹⁷⁶ Let op: hij had een opvolger, en zijn naam was Elisa. En Elisa had een dubbele portie van deze levendmakende kracht. Zie? Hij had er een dubbele portie van. Nu, hij predikte ongeveer tachtig jaar, of hij was ongeveer tachtig jaar oud; hij werd ziek en stierf. Nu, hij kon niet naar huis gaan zoals Elia. Zie? Beiden worden daar vertegenwoordigd in de Gemeente; sommige heiligen gaan en sommige rusten. Maar let op, toen Elia werd opgenomen in de opname, toen ging Elisa slapen, in God, vol van levendmakende kracht. Kijk naar zijn profetie vlak voor hij stierf. Zie?

¹⁷⁷ Nu, laat me u tonen. Het maakt me niet uit of u dood bent of waar u bent, die levendmakende kracht gaat nooit weg. Jaren en jaren na zijn dood—zijn vlees was weggerot, de huidwormen hadden het opgegeten. Maar ze namen op een dag een dode man, gooiden hem op die botten en er was zoveel levenskracht daar tot de man weer tot leven kwam. Halleluja! Wekte hem op uit de dood, omdat die levendmakende kracht, die op die heilige van God was, hem nooit had verlaten; bleef op die beenderen.

¹⁷⁸ O bedenk, wij zijn vlees van Zijn vlees, been van Zijn gebeente, als wij Zijn Bruid zijn. De dood zal die levendmakende kracht helemaal niet storen. “Al vernietigen de huidwormen dit lichaam, toch zal ik in mijn vlees God aanschouwen.” Glorie zij God! Wat een. . . Ik weet niet wat te zeggen. Wat een hoop voor een oude man als ik, wetende dat ik mijn eindtijd spoedig ginds zie, als zesenvijftigjarige.

¹⁷⁹ Sinds ik een kleine jongen was, heb ik hier gestaan en geprobeerd dit te verkondigen. Maar ik weet dat in mij, niets goeds dat ik heb, niets dat ik heb gedaan, maar in mij is die levendmakende kracht; het maakte me eens levend uit de

dingen van de wereld, als een jonge man, tot Eeuwig Leven. O, al de dingen die zijn gebeurd! Ik heb visioenen dingen zien voorspellen. Hij heeft nog nooit iets laten falen. Ik heb in andere tongen gesproken. Ik heb geprofeteerd. Ik heb die dingen gedaan door de Geest van God die in mij woonde. Dat is levendmakende kracht. Ik weet dat op een dag . . .

¹⁸⁰ Mijn Verlosser leeft nu. En op een dag als Hij komt, zullen deze beenderen weer opstaan om Hem te ontmoeten in de lucht. U mag me in de zee begraven, het verbranden, waar u maar wilt. Die levendmakende kracht is eeuwig. Oef! Ik voel de Pasen nu. Jazeker. Ik heb het al jaren gehad. Het zit in me.

¹⁸¹ Het is in ú. Als u . . . de Geest Die Jezus uit de dood heeft opgewekt in uw sterfelijke lichamen woont, heeft het u levend gemaakt van de dingen van de wereld naar het Woord van God alleen. Het heeft u levend gemaakt van dit leven naar Eeuwig Leven. U die eens dood was in zonde en overtredingen bent nu samen levend gemaakt om in hemelse gewesten te zitten met Christus Jezus, terwijl u zich tegoed doet aan Manna van Boven, terwijl u de hand van God gemanifesteerd ziet, de belofte van deze dag bewijzend.

¹⁸² “Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen. Ze aten, dronken, trouwden, gaven ten huwelijk. En zoals het was in de dagen van Lot, zo zal het zijn in de uren dat de Zoon des mensen geopenbaard zal worden op aarde,” niet Zoon van God meer. “Zoon des mensen,” teruggekomen als de profetische Boodschap voor de laatste dag wanneer die adelaar zal vliegen; niet de leeuw; niet de os in het offertijdperk. Zie?

¹⁸³ Elke keer ging een religieuze macht uit om de uitdaging van de politieke macht van de wereld aan te gaan. Toen de leeuw opstond, de religieuze macht, ging het de Romeinse macht tegemoet.

¹⁸⁴ En toen het offeruur dan kwam, ging de os, omdat hij het offerdier van de Here is.

¹⁸⁵ Toen kwamen de hervormers, door de gemeentetijdperken heen, kwam het gezicht van een mens. En de hervormers waren sindsdien, Luther, Wesley, o, Calvijn, en zo verder, verder, Pinkstertijdperk.

¹⁸⁶ Maar in de laatste Boodschap die uitging, kwam er een vliegende adelaar. Het is adelaarstijd, openbaringstijd, het Woord van God gemanifesteerd, het Woord van God bewezen. O, kinderen, ga binnen in deze doop van de Heilige Geest. Kom binnen en geloof het met heel uw hart; God zal u vervullen.

¹⁸⁷ Kijk nu hier. We vinden nu . . . onthoud: “Wij zijn vlees van Zijn vlees en been van Zijn gebeente.” Zoals God Zijn beenderen en vlees uit het graf deed opstaan, zo kunnen ze de mens niet verbergen die deze dingen potentieel in zich heeft. De dood kan

hem niet nemen. Jezus zei: “Alles wat de Vader Mij heeft gegeven, zal tot Mij komen. Ik zal ze doen opstaan op de laatste dag.” O, tjonge! Pasen! Wel, we bevinden ons in Pasen. Toen Hij opstond, stonden wij met Hem op. Hij zond het eigendomsbewijs terug. Wij hebben het, als de doop van de Heilige Geest. “Hij leeft tot in alle eeuwigheid; Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.” Hebreeën 13:8 bewijst dat. Hij is Dezelfde.

¹⁸⁸ Zijn Messiaanse gezalfden geloven dat. Wat is de Messias? Wat is de Messias? *Messias* is “de Gezalfde.” En nu, als Hij de Messias was, door de Gezalfde te zijn voor dié dag, om het Woord van God te vervullen — om de Verlosser en de Gezalfde te zijn, en God dát lichaam heeft opgewekt, is Zijn Bruid de gezalfde voor déze dag. Het is al met Hem opgestaan in de opstanding, want: “Deze twee zijn een.” Amen.

¹⁸⁹ Ik—ik wou dat ik het kon vertellen zoals ik het zie. Ik wou dat ik de opleiding had waarmee ik het kon doen. Zie? Ik—ik hoop dat u het ziet. Ik hoop dat God, de Heilige Geest daar neerkomt en dat in uw hart legt om te zien wat ik bedoel.

¹⁹⁰ De opstanding, we bevinden ons nu in de opstanding. Wij staan met Hém in de opstanding, maar alleen zij die Leven hebben.

¹⁹¹ Niet zij die het Leven niet hebben. Zij zullen het niet weten. Ze zullen het nooit weten. Ze zullen gewoon doorgaan met denken dat ze de Heilige Geest ontvangen, gered worden, en de opname zal gebeurd zijn en voorbij zijn. Zeiden: “Elia is reeds gekomen en ze deden het zo en u wist het niet.” Zie?

¹⁹² Let op. De dood stopt de levendmakende kracht van God niet. Let op. De dood kan het niet stoppen.

¹⁹³ U zegt: “Wel, mijn moeder was een vrouw vol van de Geest. Mijn vader, ik heb nog nooit een man gezien zo vol van de kracht als mijn vader. Maar hij stierf, broeder Branham.” Zeker. Dat stopte de levendmakende kracht niet.

¹⁹⁴ Mozes had die levendmakende kracht. Geloof u dat? Er was nooit een man als hij op aarde, tot Jezus. Want hij zag niet alleen visioenen, hij sprak van aangezicht tot aangezicht met God.

¹⁹⁵ Zelfs een profetes, Mirjam, betwistte op een dag zijn woord. Hij zei: “Vreest gij God niet? Denk aan mijn dienaar, Mozes. Er is niemand in de wereld zoals hij in dit uur. Er is nooit iemand geweest zoals Mozes. Ik spreek tot Mozes. Wat heeft hij ooit gezegd dat niet de waarheid was? Zie? Ik spreek tot Mozes. Vreest gij God niet? Spreek geen woord tegen hem.” En op dat moment werd ze geslagen met melaatsheid en—en was stervende. Ze leefde niet lang meer daarna. Mozes bad voor haar.

¹⁹⁶ En Mozes klom de berg op met honderdtwintig jaar, van bediening—of tachtig jaar bediening; honderdtwintig jaar in het leven—klom de bergen in en stierf, en werd begraven

in het dal. Maar die levendmakende kracht was op hem. Ongeveer achthonderd jaar later, hier stond hij op de berg van verheerlijking. Amen. Wat was hij? Hij was bij die opstanding inbegrepen. Zeker was hij dat. Hij had de levendmakende kracht van God. Hier stond hij er.

¹⁹⁷ Kijk naar Job, Abraham, Isaak, de heiligen, op de dag van de opstanding, die grote morgen, waarvan Job en allen wisten dat die zou komen. Toen hij zei: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft,” honderden en honderden jaren voor Christus. Het is, eigenlijk, het boek Job werd geschreven vóór Genesis, beweren ze; het oudste boek in de Bijbel.

¹⁹⁸ En in zijn beproevingen en, zoals we nu doormaken. En zijn vrouw zelfs, het meest naaste voor hem op aarde, zei: “Zult u God niet vervloeken en de dood sterven?”

¹⁹⁹ Hij zei: “Gij spreekt als een dwaze vrouw. De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, geprezen zij de Naam des Heren.”

²⁰⁰ En toen de Geest van God dan over hem kwam en hij begon te profeteren, zei hij: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft, en in de laatste dagen zal Hij op deze aarde staan. Al vernietigen de huidwormen dit lichaam, toch zal ik in mijn vlees God aanschouwen.” En hij maakte een plaats om zich te begraven. Hij zei: “We zullen deze grond kopen.” Hij kocht daar en begroef zich.

²⁰¹ Later kwam er een man genaamd Abraham. De gemeente groeide en kwam op. Abraham, welnu, hij had ook het potentieel van God, Eeuwig Leven, Eeuwigdurend, omdat God hem riep. Nu, let op. Toen hij stierf, of Sara stierf, kocht hij een stuk grond in Palestina, vlakbij het graf van Job, en begroef Sara. Abraham stierf en werd ook met Sara begraven. Abraham verwekte—verwekte Isaak.

²⁰² En Isaak, toen hij stierf, sliep hij bij Abraham, in hetzelfde stuk grond. Nu, toen Isaak Jakob verwekte. . .

²⁰³ Jakob stierf helemaal in Egypte. Maar omdat hij nu een profeet was, met dit potentieel, deze levendmakende kracht, zei hij: “Begraaf me hier niet, Jozef. Kom hier, mijn profetenzoon. Leg je hand op deze heup die God kreupel maakte. Zweer tot de God van de hemel dat je me hier niet zult begraven.” Wat bezielde die man? Waarom was Egypte niet net zo goed als elke andere plaats? Hij was een profeet. Hij wist waar die opstanding zou zijn. Het zou niet in Egypte zijn; het zou in Palestina zijn. Hij zei: “Leg je handen op mijn kreupele heup, en zweer bij de God Die ik gediend heb. Je bent mijn profetenzoon, dat je mijn beenderen hier niet zult begraven. Neem me mee daarginds en begraaf me.”

²⁰⁴ Jozef, die ook een profeet was, legde zijn handen op zijn kreupele vader. Hij zei: “Ik zweer bij de God van Abraham, Isaak

en Jakob dat ik u hier niet zal begraven.” Ze namen hem mee en begroeven hem in dat land. Waarom? Waarom?

²⁰⁵ Toen Jozef stierf, zei hij: “Begraaf me hier niet. Begraaf me hier niet.” Waarom? God is overal God, maar Hij heeft een plan. Jozef was een profeet. Hij zei: “Op een dag,” luister naar zijn woorden, “zal de Here God u op- . . . opnieuw bezoeken, en u uit dit land halen. En als u gaat, neem dan mijn beenderen mee.”

²⁰⁶ Die levendmakende kracht was in die beenderen. O! “Als de Geest van Hem, Die Christus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, zal Hij ook uw sterfelijke lichamen levend maken.”

²⁰⁷ “Leg mijn beenderen hiér niet neer. Begraaf ze daargínds, bij die van de belofte.”

²⁰⁸ Toen Jezus kwam. . . hier, ik heb hier een Schriftgedeelte, Mattheüs 27:51. Toen Jezus opstond uit de dood, zag Job dat aankomen, zei: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft. De laatste dagen zal Hij op deze aarde staan. Hoewel de huidwormen dit lichaam hebben vernietigd, toch zal ik in mijn vlees God zien. Ik zal Hem zien.” Zij wisten het. Dat was een profeet. Abraham was een profeet. Isaak was een profeet. Jakob was een profeet. Jozef was een profeet. En ze hadden de openbaring van God, volgens Zijn Woord. En op die Paasmorgen, toen die Ene kwam en allen verlost die in Hem geloofd hadden, werden zij ook opgewekt, overeenkomstig de Bijbel.

²⁰⁹ Die levendmakende kracht kwam in het graf van Job, waar zelfs geen lepel stof van zijn beenderen meer over was. Na al die honderden en honderden en honderden jaren; zijn beenderen waren vergaan. Het—het ging terug en keerde terug tot de gassen van de aarde, en alleen nog maar as-stof lag daar. Maar toch, toen die levendmakende kracht, volgens het Woord van God, volgens de belofte, honderden en honderden, ja, duizenden jaren later — toen die levendmakende kracht uit het graf werd voortgebracht; Job, Abraham, Isaak, Jakob, zij kwamen allen met Hem uit het graf.

²¹⁰ De Bijbel zei het. Mattheüs het 27e hoofdstuk en het 51e vers, er stond: “Velen van de heiligen die sliepen in het stof van de aarde, herrezen en kwamen uit de graven mét Hem toen Hij opstond op Paasmorgen.” Waarom? Ze hadden dat potentieel. Ze hadden die levenwekkende kracht, zie, en verrezen uit de dood en gingen met Hém mee in de opstanding. Zich verheugend in de opstanding mét Hem, omdat ze vol waren van die levendmakende kracht. Ze hadden dat echte Paaszegel.

“Wel,” zegt u, “ik wou dat ik daar in het Oude Testament leefde.”

²¹¹ Wacht eens even. In I Thessal- . . . Thessalonicenzen, het 4e hoofdstuk, het 16e vers — ik wil dat u dat leest. “Ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook anderen die geen hoop

hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is ten derde dage,” geen voorgewend geloof, maar wij geloven het, “zal ook God op dezelfde wijze hen die in Hem ontslapen zijn, terugbrengen met Hem.”

²¹² De Nieuwtestamentische heiligen met die levendmakende kracht zullen ook opstaan bij Zijn tweede komst; net zo zeker als de Oudtestamentische heiligen, met al die levendmakende kracht op hun beenderen en veranderingen en krachten, enzovoort, die van God toonden. Die profeten, tot wie het Woord van God kwam, zij stonden met Hem op op die opstandingsmorgen; en met de belofte van God dat ieder die in Christus Jezus is, ook met Hem zal komen in Zijn opstanding — de levendmakende kracht van God op de beenderen.

²¹³ Geen wonder dat we de zieken de handen opleggen. Geen wonder dat we elkaar liefhebben. We zijn broeders en zusters. We moeten elkaar niet haten omdat we gecorrigeerd worden door het Woord van God. We moeten elkaar liefhebben, en respect hebben voor elkaar. Weet u, als u dat niet doet, zal het u niet helpen.

²¹⁴ Er is een kleine man die hier zit die, onder deze kerk nu. Een paar dagen geleden . . . Die man gelooft. De kleine beste jongen had een kanker aan zijn oor, en hij wou er niets over zeggen. Hij werkte daar bij het huis. Ik was met hem op jacht geweest, daar met de gebroeders Moseley, en broeder Dawson hier. We waren hier aan het jagen, broeder Williams zoon. En ik keek toevallig naar zijn oor en ik zag dat zijn oor helemaal opgezwollen was, en ik zei: “Wat is er aan de hand, Donavon? Dat oor!”

²¹⁵ Hij zei: “Broeder Branham, het zit er al een lange tijd. Ik weet het niet.”

²¹⁶ Ik eh—pakte hem gewoon bij de hand daar. Dat was een grote kanker aan zijn oor. Zei nooit één woord; hield het gewoon vast, en dacht: “Mijn broeder!” Binnen een dag of twee daarna was er zelfs geen litteken meer van over. Het was zijn respect in de God van de hemel, door Zijn levendmakende kracht — doodde die kanker en spaarde het leven van Donavon Weerts daarginds. Dat is juist.

²¹⁷ Wat zijn deze dingen? Kijk hier, mensen hier in Phoenix. Kijk naar u mensen die hierin hebben geloofd. Kijk naar de mensen die dit hebben, die hun handen op u leggen. Kijk wat er gebeurt. Het is levendmakende kracht. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Als zij hun handen op de zieken leggen, die levendmakende kracht, van adelaar tot adelaar, zal iets gaan gebeuren. Nu, een adelaar tot een buizerd zal niet werken. Adelaar tot adelaar, stijgt op van het boerenerf, naar de hemelse gewesten. “Deze tekenen zullen hén volgen, die geloven,” wanneer ze beiden in geloof zijn.

²¹⁸ Zie diezelfde levendmakende kracht van God vertegenwoordigd in deze twee profeten, Elia en Elisa. Let

op; hetzelfde woord: een ervan is *opgenomen worden*, de ander is *werd opgenomen*. *Opgenomen worden* en *werd opgenomen*. Zie? Hij werd opgenomen. Wij zullen worden opgenomen; met hen opgenomen worden, ze ontmoeten in de lucht. “Opgenomen worden om ze in de lucht te ontmoeten.”

219 Let op, een vogel moet twee vleugels hebben om zichzelf in evenwicht te houden. Is dat zo? Elia was de opgenomen vleugel, Elia. Elisa was de opstandingsvleugel. Zie? Beiden samen vertegenwoordigen de heiligen die leven en de heiligen die zijn heengegaan.

220 Bedenk: levend gemaakt om voorbij het gordijn te zien. Hoe deze mensen daar levend gemaakt werden om voorbij het gordijn te kijken en in déze tijd te zien; die profeten!

221 Kijk naar Paulus; zei in de laatste dagen hoe deze mensen zouden zijn, handelen, en zichzelf Christenen noemen. Hij was een profeet, vol van de levendmakende kracht, voorzag dat het zou gebeuren. Wij geloven dat. Of niet soms? Hij ontving levendmakende kracht.

222 Kijk naar de levendmakende kracht vandaag, dingen voorspellend, zonder één gebeurtenis mis te hebben. Niet één keer faalt het. Levendmakende kracht; niet de kracht van een mens, de kracht van God. De kracht, het eigendomsbewijs, van Pasen; de opgestane Jezus Die het eigendomsbewijs terugstuurde, om ons te garanderen dat we al met Hem levend gemaakt zijn.

223 Let op. Herinnert u zich het kleine boek, de zakenmannen hier: *Ziende voorbij het gordijn van de tijd?*

224 Naarmate ik ouder begin te worden, wetende dat mijn dagen korter worden, en word ik heel. . . Speel ik dat stukje dat die dames een tijdje geleden zongen; ik heb het al zo'n achttien, twintig jaar nu: *Ik wil het bepraten, Here*; ga er dan en ga bidden, dan komt die levendmakende kracht; ik ben tot rust gekomen, en ik keek daar omhoog en ik zeg: “Kijk ginds.”

225 Ik herinner me die ochtend dat ik er voorbij ging. En mijn vrouw die daar achterin zit, lag op hetzelfde bed met mij die morgen. En ik rees op en keek op. En daar ligt ze, te slapen. Ik zei: “Als ik iets voor de Here ga doen, kun je maar beter opschieten, jongen. Je bent over de vijftig.” Toen nam de Heilige Geest mij weg en ik keek daarheen. Ik zag die heiligen, net zo zeker als ik hier bij deze preekstoel sta, met dit heilige Boek die hier ligt en een dienaar van het Evangelie.

226 Heb ik u ooit iets verteld in de Naam van de Here dan dat het gebeurde? Zo ja, wil ik dat u me erover vertelt. Elke keer, is het perfect geweest op het podium? Elke keer, is het gebeurd precies zoals Hij zei? Dit was ZO SPREEKT DE HERE.

227 Ik stond daar, keek over in die tijd. Ik zag tienduizenden maal duizenden komen; jonge mannen en vrouwen, rennend, hun armen om me heen gooiend, schreeuwend. Ik keek achterom en zag mezelf op het bed liggen. "O, Here, laat me voorbij het gordijn van de tijd kijken."

228 Wat is het? Het is levendmakende kracht, die ons zal wegnemen. Die grote levendmakende kracht. De levendmakende kracht die kwam in deze laatste dagen.

229 Daarvoor ben ik nu in Arizona. Er zijn veel mensen die hier zitten, die hier stonden in Phoenix en me u vanaf dit podium hebben horen zeggen: "ZO SPREEKT DE HERE." Hoeveel herinneren het zich? "Nu, ga. Er staat iets op het punt te gebeuren."

230 Ik zag zeven engelen komen. Heeft het tijdschrift *Life* er niet over geschreven, toen de mist ervan hier overheen dreef, zeventwintig mijl hoog en dertig mijl in doorsnee? Is het niet Fred Sothmann, deze anderen, Gene Norman, die daar zitten? Stonden daar toen die zeven engelen daar op de heuvel verschenen. Het schokte de heuvels mijlenver in de omtrek, zo. Daar stonden zeven engelen. En wierp een zwaard in uw hand, zei: "Ga naar huis en open deze Zeven Zegels die gegeven zijn." En hier zijn ze, het ware geheimenis van huwelijk en echtscheiding en het slangenzaad en al deze dingen waar zo'n ophef over is geweest. Het is ZO SPREEKT DE HERE.

231 Wat is het? De levendmakende kracht die tot de Gemeente komt, Haar gereedmakend, dit uur dat we naderen. Levendmakende kracht!

O God, help ons om het te ontvangen. Help ons om het te geloven.

232 Zie, het hangt er gewoon vanaf welke houding u aanneemt, of het u goed zal doen of niet. Zie? U moet dat geloven. Gelooft u het niet, zal het u geen enkel goed doen.

233 Hoe de oude Samuel daar stond voor dat volk en zei: "Heb ik u ooit iets verteld in de Naam des Heren dan dat het gebeurd is? Heb ik u ooit gesmeekt om uw geld om van te leven?"

"Nee, maar we willen toch de koning."

234 Zo is de kerk vandaag de dag. Zij willen hun eigen ideeën. Zij besteden helemaal geen aandacht aan u. Ze lopen er gewoon omheen. Wel, het toont gewoon aan dat de levendmakende kracht er niet is.

235 "O," u zegt, "wel, ik sprak in tongen. Ik sprong en ik juichte." Dat is allemaal prima.

236 Maar als die levendmakende kracht er is, zult u het herkennen. Zoals die kleine adelaar; dat is zijn mama. Dat is het Woord. Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Dat is wat God beloofd heeft. Dat is wat voorspeld was. Dat is precies wat er gebeurd is.

We zijn zonder enige twijfel potentieel in de opstanding op dit moment, de heiligen die op het punt staan te worden opgenomen in de lucht.

²³⁷ Dus, Jezus, zo vol van deze levendmakende kracht, zei: “Indien u deze tempel kunt vernietigen waarover u, dacht u, veertig jaar deed om die te bouwen; Ik zal hem in drie dagen oprichten.”

²³⁸ Waarom? Waarom kon Jezus dat zeggen? Ik wil het u vragen. Waarom kon Jezus zoiets zeggen? Hij wist dat Hij het was. Amen. Ik wou dat ik dat kon laten doordringen. Hij wist Wie Hij was. Hij wist dat elk Woord dat God daarin over Hem had geschreven, dat Hij het vervuld had. Hij wist dat Hij Degene was waar David over sprak.

²³⁹ Weet u dat u degene bent van wie de Bijbel spreekt? Weet u dat uw positie in Christus is? Als u in Christus bent, bent u een nieuw schepsel. Weet u dat dit Woord net als het dagelijks leven voor u is? Maar natuurlijk. Het is van u. U bent een adelaar. Dat is uw voedsel.

²⁴⁰ Hij wist dat door de kracht van God Hij het zou doen, omdat het geprofeteerd was dat Hij het zou doen. Dat is de reden dat Hij niet bang was om te zeggen: “Vernietig deze tempel. Ik zal hem in drie dagen oprichten, omdat David zei: ‘Ik zal Zijn ziel in de hel niet verlaten, noch zal Ik toelaten dat Mijn Heilige verderving zie.’” Hij wist dat niet één cel van Zijn lichaam tot ontbinding zou overgaan. En het ontbindt in tweeënzeventig uur. Hij zei: “Vernietig deze tempel. Ik zal hem weer oprichten, in die drie dagen.” Waarom? Hij was zo vol van die levendmakende kracht, die elk Woord levend maakte. Hij keek terug en zag elk Woord dat God over Hem had geschreven dat die profetie zei, dat Hij ze vervulde. Hij wist dat ook dat vervuld zou worden.

²⁴¹ Nu, elk Woord dat God zei, heeft uw geest er “amen” op gezegd en is het tot vervulling gekomen in uw leven, als gelovige?

²⁴² Houdt u zich op de vlakte over iets en zegt u: “Wel, mijn kerk leert het anders?” Wees dan voorzichtig, havik.

²⁴³ Let op. Adelaars geloven. Er is geen vraag bij voor hen. Ze geloven het. Let op.

²⁴⁴ Nu, Hij wist dat het zou gebeuren omdat het Woord zei dat het zo was. En elk Woord dat over Hem geschreven was, moest vervuld worden. Hij wist dat het geschreven was door de kracht van God door de heilige profeten die geprofeteerd hadden dat Hij dit zou doen.

²⁴⁵ En profetie faalt nooit. Het kan dat niet. Het Woord van God kan niet falen. En het staat geschreven, in de . . . door de Geest, dat . . . En nu, bovendien: de Geest Die Jezus uit de doden heeft opgewekt, als Die in uw wezen woont, uw lichaam, zal het ook uw sterfelijk lichaam tot leven wekken. Schiet het dan neer,

verbrand het, doe wat u maar wilt, maak er gekheid over, breek het af, wijs het af, doe wat u wilt. God zal het oprichten, want Hij zei dat Hij dat zou. En iedere heilige van God die die belofte in zich heeft, weet dat dat de Waarheid is. Dus vrees niet, broeder, we zijn reeds in het Pasen.

²⁴⁶ Kijk nu, naar verheerlijking, vlak voor we afronden. Verheer-, verheerlijking: we zijn daar allemaal vertegenwoordigd in de verheerlijking. Kijk, wat we vandaag zien. Merk op, wat we vandaag nou zien: de levendmakende kracht van God. We waren allemaal daar. Daar waren de dode heiligen, vertegenwoordigd in Mozes; daar was de opstanding; en Jezus Christus Die verheerlijkt werd. Elia . . . Mozes, Elia en Jezus, stonden allen op de berg; de dode heiligen, de opgenomen heiligen; en Jezus, verheerlijkt. O my!

²⁴⁷ Wel, u zegt. . . Ik hoorde een man zeggen. Ze zullen zeggen: “U mensen, wel, als u dit soort macht had, zou u eropuit moeten gaan en de mensen vertellen wat u kunt doen.” Het is verre van een echte Christen om zoiets te zeggen. Zie? Zeker claimen we geen macht. Om . . .

²⁴⁸ Maar we doen één ding. Toen zij om zich heen keken, met al die macht op hen, “zagen ze alleen Jezus.” En de echte, ware gelovige kan het niet schelen of hij achter een denominatie staat of niets ervan. Hij wil alleen één ding: dat u die verheerlijkte Christus ziet; maakt geen verschil. Een werkelijke, ware berg der verheerlijkingservaring verheerlijkt alleen Jezus Christus. Het verheerlijkte Mozes niet, verheerlijkte Elia niet, verheerlijkte zichzelf niet, verheerlijkte niets anders, maar zij zagen de verheerlijkte Christus. En iedere ware gelovige, dat is wat er in zijn hart is, om Jezus Christus te verheerlijken. Dat is wat hij de mensen probeert te laten zien.

²⁴⁹ Niet zeggen: “Wel, als u zich bij onze groepen komt aansluiten, als u *dit* of *dat* komt doen.” O, doe dat niet. Doe dat niet.

²⁵⁰ Gods Woord, dat Christus is, verheerlijkt te zien; en de belofte van deze dag vervullen, in dít grote uur van opstanding. Let op. En het geeft hun vreugde, te weten dat wij bij Hem zijn, vlees van Zijn vlees en been van Zijn gebeente. Wat een vreugde. Dat is het enige waar een ware gelovige om geeft.

²⁵¹ Ze geven niet om een denominatie. Ze geven niet om een organisatie. Het kan ze niet schelen wat de andere vrouwen denken. Zij geven er niet om. Zeker niet. Zij zullen die dingen niet doen die de . . . deze andere vrouwen doen. Zij . . . Deze mannen zullen die dingen niet doen. Ze zullen niet voorzichtigjes rondhangen bij een of andere organisatie om niet buitengesloten te worden en bang dat ze geen maaltijd zullen krijgen. Zij geven niets om die dingen. Het is onzin voor hen.

252 Er is maar één hartenwens, dat is Jezus Christus verheerlijkt te zien. Hun gedrag moet in overeenstemming zijn met God. Het moet absoluut, niets anders dan alleen de heerlijkheid van Jezus Christus. En wat is Jezus? Het Woord. Is dat waar? Nu, merk op: en Zijn zelfde betuigde methode te zien, Zijn opstanding bewijzend. Nu, wat is het? Bij het zien van uw leven, door Zijn beloofde Woord, dat Hij zei: “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer,” bewijzend dat Hij nog steeds levend is.

253 Het maakt me niet uit of elke deur in het land voor me gesloten is. Dat... ik ben... Zoals ik zei, ik werd onlangs zesenvijftig. Ik kan eruit worden weggerukt. Ik ben op de leeftijd van hartaanvallen. Ik ben op de leeftijd van al deze andere dingen, en al het andere. Wel, wat maakt het voor verschil? Het maakte voor mij geen verschil toen ik een kind was. Het maakt nu niet uit op welk uur mijn nummer wordt afgeroepen en mijn kaart uit het rek wordt gehaald. Het maakt me niet uit of ze ooit zouden weten dat ik op aarde leefde. Het maakt mij niet uit. Ze hoeven geen grote monumenten en grote gebouwen te hebben om te zeggen dat ik hier op aarde was.

254 Er is maar één ding waarvan ik wil dat ze weten, te weten dat “Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer.” En in mijn hart bewaar ik Zijn eigendomsbewijs. En ik weet dat op een dag... Al zou ik in de zee kunnen verdrinken. Ik zou gedood kunnen worden in Afrika. Ik weet niet wat er met me zal gebeuren. Maar één ding weet ik wel: ik bezit het eigendomsbewijs. Halleluja! Elke deur kan gesloten worden. Dat maakt mij geen verschil. Ik probeer niet een man of een organisatie te verheerlijken, noch mezelf of geen van de groepen of niets anders. Ik wil dat de mensen zien dat Jezus Christus is opgestaan uit de dood en Zijn Geest leeft. “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

255 Geen wonder zei Jezus: “Vrees niet. Ik ben Hij Die dood was, maar Ik leef voor immermeer.”

256 “Want nú zijn wij door Hem verlost, en zijn met Hem opgestaan, en zijn nú (niet zullen zijn) gezeten in hemelse gewesten in Hem.” Nu: wanneer we deze Geest in ons hebben, de eigendomsakte, laat zien dat alle twijfels zijn weggenomen. Wat? Christus leeft. Niet *ik* leef. Niet *mij*. “Christus leeft in mij.” Niet *u* leeft, maar Christus leeft in *ú*; omdat Zijn levend Woord in *u* leeft; wat toont dat alle rekenschap van al uw Methodisten- en Baptisten- en Pinksterideeën en al het andere is weggevaagd. En Jezus Christus... .

257 Zoals op de berg der verheerlijking, al de profeten en al het andere is voorbij. Al de dagen van de Lutheranen, de Methodisten, de Presbyterianen: ze zijn allemaal prima, maar: “Dit is Mijn geliefde Zoon. Hoort gij Hem,” het Woord van dit uur, het uur van de Zegels. Wanneer al de geheimenissen van

vroeger die al deze jaren verborgen zijn geweest en die . . . Die grote piramide van de tijd, werd afgehouden, de hoofdsteen, werd geslepen zodat de Ster van David zich op zijn plaats zal vestigen. En de grote Gemeente van de levende God zal worden opgenomen als op de vleugels van een adelaar, ginds de heerlijkheid in gedragen. Ja.

258 In nú, in nú, in onze lichamen: met spreken in nieuwe tongen; met profeteren en vooraf zien; handen op de zieken leggen en ze herstellen. De wereld dood en al de dingen van de wereld. We zijn overgegaan van de dood in het Leven en we bezitten nú de kracht. Halleluja!

Op die opstandingsmorgen,
Wanneer de zegels van de dood verbroken
zullen worden,
Zullen we opstaan, (Halleluja!) zullen we
opstaan. (Amen!)

259 Er zijn niet genoeg duivels in de hel om ons ervan te weerhouden. We zijn voorbestemd door God voor dit uur. Het Woord van God openbaart Zich door ons heen. En we leven in de aanwezigheid van God door de Woord-belofte van God. Er is geen duivel in de hel die me kan weerhouden van op te staan. Er is geen deur die hij in mijn gezicht kan sluiten op die morgen. De zegels zijn verbroken. Halleluja!

260 Ik ben vrij. Ik ben een adelaar. Ik zit niet meer in een kooi, maar ik ben vrij. Ik ben opgestaan uit de dood in het nieuwe Leven van Jezus Christus. Niet alleen ik, maar elke man, vrouw, jongen of meisje die hier zit die vervuld is in die Geest van God, is een nieuw schepsel in Christus. En u bent een adelaar.

261 Wij leven vandaag en genieten van de opstanding tot in alle eeuwigheid. Omdat Hij leeft, leven wij ook. En Hij leeft in ons en maakt óns levend. En de Geest Die Hém uit de dood heeft opgewekt, Die in ons wezen woont, zal onze sterfelijke lichamen tot leven maken op dat grote Eeuwige Pasen. Geprezen zij God!

262 O, neem de wereld, neem alles wat u maar wilt, maar geef mij Jezus. Amen. Ik hou van Hem. Hij is de hele wereld voor mij.

263 En omdat ú een deel van Hem bent, ben ik een deel van ú, en bent u een deel van mij. En samen zijn we een deel van Hém.

264 O Christen, wat een gelegenheid hebben we! We hebben gelegenheden waar de heilige Paulus nooit van heeft kunnen dromen. We hebben gelegenheden die Henoeh en Elia en zij allen nooit hebben gehad. De gelegenheden die we nu hebben!

265 En er is daar ergens één klein schaapje, en Hij zal niet tevreden zijn tot die ene in de kudde komt. Door de hulp van God en door een visioen en ZO SPREEKT DE HERE keer ik terug overzee. Dat laatste schaapje is misschien een zwart schaapje, weet ik het, waarvan ze niet eens denken dat ze een ziel hebben.

Maar God weet beter. Ik zal zoeken tot de laatste dag van mijn leven om die ene te vinden, waar het ook mag zijn.

266 Ik hoop dat ik niet een van mijn broeders beledigd heb, door deze strenge dingen te zeggen. Ik. . . Niet dat ik niet wil dat u naar de samenkomst gaat. Zeker, ik wil dat u naar de samenkomst gaat. Gaat u naar de samenkomst waar u ook heen gaat. Maar laat *dát* gewoon niet uw hoop zijn, zeggen: “Wel, ik behoor tot *dit* of ik behoor tot *dat*.” O broeder, zuster, behoor tot Christus. Ga naar de samenkomst, maar behoor tot Christus. Amen.

267 Laat dat—laat dat potentieel, als dat niet in u is, u nu verkwikken tot Leven. Wilt u het nu niet ontvangen?

268 Deze ruimte is er vol van. Ik voel het overal om me heen. Ik wéét dat het hier is, de kracht van God, de grote Ziener van visioenen, de grote Voorzegger, Die de dingen kan vertellen waarvan het nooit faalt, die Grote Die kan spreken en niemand die kan zeggen dat het “niet zo is,” een Mens kan openen en niemand kan sluiten. Hij Die dood wás, is nu levend; en levend vandaag hier in Phoenix, wandelend tussen de pasgeboren bloemen.

269 Geen wonder, op die Paasmorgen, lagen er kleine traandruppeltjes van dauw op de wangen van elke lelie, en elke roos. Waarom? Het wist dat het door de grond was opgekomen en er ergens een eeuwige bloem bloeide. Die zal op een dag haar plaats innemen. Dat is juist.

270 Geen wonder dat vreugdetranen over onze wangen kunnen lopen. Geen wonder dat onze harten huiveren en beven als we diezelfde transformerende kracht in óns leven kunnen voelen komen, en ons vullen, zelfs voor-, ons laten spreken in een taal die uit de hemel komt.

271 We zijn zo levend gemaakt in Zijn aanwezigheid daar — profeteren, voorzien, voorspellen en alles perfect kloppend met het Woord. Als het profeteert in tegenstelling tot dat, geloof het dan niet. Maar als het met het Woord is, heeft het reeds gezegd: ZO SPREEKT DE HERE.

272 “Vrees niet. Ik ben Hij Die dood was, en levend voor immermeer.” Dat is Gods Paaszegel, dat elke letter van dit Woord in uw hart verzegelt. Wat is het zegel? “U bent geschreven brieven, gelezen door alle mensen.” Dat weet u. Maar toen God u heeft opgeëist, verzegelde Hij u met het Paaszegel, dat u met Christus bent opgestaan, en u een nieuw schepsel bent.

273 Als u vanmorgen nog niet verzegeld bent, doe dat dan terwijl we onze hoofden buigen.

274 [Een broeder begint in andere tongen te spreken. Leeg gedeelte op de band—Red.] . . Here. Hoort u dat?

275 Denk nu, met uw hoofden gebogen. Romeinen 8:11: “Als het zo zij dat de Geest Die Christus uit de doden heeft opgewekt, in u is, zal het ook uw sterfelijke lichamen levend maken.”

276 Waar kunnen we naar uitkijken, mensen? Wat is er nog over? Kijk naar Formosa en de hele wereld. En atoomraketten en al het andere, gewoon klaar om de wereld te treffen, en gewoon zo nerveus en bang en schreeuwend. En deze filmspelers die daarop zijn die gewoon allerlei grappen vertellen, net als een kleine jongen die over het kerkhof loopt al fluitend in de nacht, proberen de mensen te laten geloven dat alles in orde is. Laat u niet misleiden. De komst van de Here is nabij.

277 Merkte u op, laatst: een visser kwam naar me toe en vertelde me, daar in de baai zittend, dat . . . een of andere ruige plek of iets dergelijks hierzo. En hoe dat lang voordat die aardbeving in Griekenland schudde, alle vis die gewoonlijk rond die tijd van de ochtend kwamen voeden, ze aten niet. Wat was er? Ze waren niet aan de oppervlakte. De tweede keer dat het gebeurde, gebeurde hetzelfde. Hij wist toen gelijk dat er iets ging gebeuren. De vissen kwamen niet voeden op dat tijdstip.

278 En alle meeuwen en dergelijke die zich voeden met de vis, ze stopten met voedsel zoeken. Zo vroeg in de ochtend, dat is wanneer ze zich voeden. Ze zaten gewoon op de oever, weg van de kliffen en dergelijke. Want slechts over een paar minuten begon het zeemos uit de aarde op te borrelen, van de zeebodem. Zie? Die vissen wisten het voordat het gebeurde.

279 Toen ik naar India ging; ik las de krant; stond: “De aardbeving moet voorbij zijn.” Dagenlang kwamen de vogeltjes niet terug naar hun nesten in de rotsen. Het vee bleef niet staan onder de beschuttingen onder de . . . in de schaduw, op het heetst van de dag. De schapen stonden midden in het veld, leunden tegen elkaar aan. Ze gingen niet in de buurt van die rotsen, twee of drie dagen voordat de aardbeving plaatsvond.

280 Waarom? Die schapen wisten het. Ze wisten dat er iets ging gebeuren. Die vogels wisten dat er iets ging gebeuren. Die meeuwen wisten dat er iets ging gebeuren. Die vissen wisten dat er iets ging gebeuren. Het is dezelfde God Die die dieren in de ark leidde.

281 Kunt u niet zien, Geestvervulde mensen, dat er iets op het punt staat te gebeuren? Zoek niet naar een of ander groot universeel *iets* om eraan te komen; niets dan de komst van de Here Jezus. Bedenk: denk gewoon aan de Woorden en de belofte van de Here.

282 Wilt u niet snel binnenkomen? Ga weg van die grote muren. De opstanding is nu nabij. Als er hier iemand is die niet weet of hij in die opstanding zou gaan, en niet zeker is of ze die opstandingskracht in zich hebben!

283 Al vernietigen de huidwormen het, al barst er een atoombom in uw midden, het zal nooit die levendmakende, opstandingskracht vernietigen. Nee, nee. Zuster, broeder, uw dierbare naam is gezet in het Boek des Levens van het Lam ginds. Geen mens kan het uitwissen. Er is niet genoeg wrijfmiddel in de wereld om uw naam uit het Boek te wrijven daar waar Zijn Bloed het gekocht heeft.

284 Als u daar niet zeker van bent . . . waag—waag het er nu niet op. Zie? U zou een kans kunnen nemen om ergens door een barricade heen te gaan en niet gedood te worden, maar u zult niet door déze barricade heen komen. Nee nee. U gaat het krijgen. U hoeft het niet. Er knippert nu een rood licht. Ga eraan voorbij, ga aan uw eigen ideeën voorbij, schuif de dingen van de wereld terzijde.

285 Kom. Laten we samen opgewekt worden in deze grote Paastijd, de grote viering van het Pasen. Kunt u het deze week in uw hart vieren? Zo niet, wilt u dan gewoon uw hand opsteken naar God?

286 Zeg: “God, ik ben er niet zeker van. Ik weet niet of ik dat allemaal wel zou kunnen doen of niet. Wilt U mij helpen? Ik zal mijn hand tot U opsteken, Here. Help me.” God zegene u. God zegene u. Dat is goed. “Ik—ik—ik wil U, Here. Help me. Ik—ik wil, ik wil opgewekt worden. Ik—ik wil . . . Ik wil de potentiële kracht hebben op dit moment. Ik wil weten dat het juist is. Ik wil weten dat het juist is, Here. Ik weet . . . kan geen vergissing maken. . . .” U wilt dan geen fout maken. Het zal niet . . . het zal te laat zijn. Nu is de dag. My! Nu is de dag. Wacht niet.

287 Niet lang geleden . . . Ik was aan het prediken. Er was een oude kleurling-man achteraan het gebouw naar me toe gekomen. Zei, zegt: “Dominee, ’k wil u iets vertellen. Ik zeg dat u gelijk heeft.” Hij zei: “Ik heb het de Here lang geleden verteld, dat ik mijn kaartje die ochtend in mijn hand wil hebben. Ik wil weten dat het goed afgestempeld is.” Zei: “Er zal een hoop problemen zijn daar bij de rivier.” Hij zei: “Ik—ik—ik kom naar die rivier toe.” Hij zei: “Ik—ik wil daar geen problemen. Ik wil het hier allemaal op een rijtje hebben.” Dat is juist.

288 Hebt u uw visum? Als u uw visum niet hebt . . . U mag dan wel een paspoort hebben, maar als u uw visum niet hebt, mag u het land niet in. Dat weet u. Hebt u uw, alles klaar? Zo niet, is het nu de tijd om het te doen.

289 Vrees niet; als u een beetje angst heeft. Nu, er zijn hier misschien wel honderd handen omhoog gegaan. Dus als u een klein beetje benauwd bent, laten we het dan nu regelen.

290 Nu, ik weet dat we verschillende manieren hebben. Sommige mensen zeggen: “Kom naar voren, laat me uw hand schudden.” Anderen zeggen: “Kom naar voren, kniel bij het altaar.” Nu, dat

is prima. Ik heb er geen woord tegenin te brengen, helemaal niets, wat ze ook zeggen.

²⁹¹ Maar laat me u gewoon mijn manier vertellen. “Zovelen als er geloofden, zovelen. . .” Naar het altaar komen zal u niet doen geloven. Handen schudden met de dominee zal u niet doen geloven. Maar als u door God geroepen bent, en u een adelaar bent om mee te beginnen, zegt een schreeuw het u al. U zult geloven. Als u het echt gelooft, ga ik met u bidden.

²⁹² Kunt u zich voorstellen dat die kleine adelaar nog langer op dat boerenerf blijft? Nee nee. Nee hoor. Nee. Blijf hier niet langer, vriend. Laten we—laten we nu opgenomen worden. De genade van God is hier om het te doen.

²⁹³ Hemelse Vader, we beseffen ons dat we tot het sluitingsuur komen. We hebben niet lang meer om hier nu te zijn. Niet wat betreft onze leeftijd, maar aangaande de tijd. We geloven dat er veel jonge mensen die hier zitten, zullen leven wanneer dit gebeurt. Het kan vandaag al gebeuren. We weten niet de minuut of het uur. Maar Here, U hebt ons gezegd: “Wanneer u deze dingen ziet gebeuren,” en ze vinden nu al een lange tijd plaats.

²⁹⁴ We weten dat we er ver over zijn, volgens de wetenschappers. Zes, zeven jaar geleden waren we al drie minuten voor middernacht. We weten niet hoeveel tijd dat is dat doortikt, maar we weten dat we er zijn.

²⁹⁵ O God, om die zekerheid te hebben: om te zien dat ons hart elke belofte van God bekrachtigt met “amen,” om te zien dat de Geest Zelf Die in ons is gekomen, ons wezen levend maakt.

²⁹⁶ God, laat mijn broeders dat vanmorgen zien. Laat mijn broeders dat zien, dat die Geest binnenkomt en tot het Woord verkwikt. Laat mijn zusters hetzelfde zien, Here. En als ze dan iets zien dat hen niet verkwikt laat worden tot dat Woord: o God, mogen ze zich er dan snel van ontdoen. Sta het toe, Vader. Het is nu allemaal in Uw handen. Ik weet dat ik in vele dingen heb gefaald en nog steeds faal, maar Here, ik heb alles gedaan wat ik maar weet te doen. Nu is het in Uw handen. Ze zijn de Uwen. In Jezus' Naam, ontvang ze Vader.

²⁹⁷ Nu, voor u die hier bent en die genezing voor uw lichaam nodig heeft. Hoeveel gelovigen zijn hier? Steek uw hand op. “Ik ben een gelovige voor zover ik mijn hart ken.” Hoevelen bezitten er? U weet zonder enige twijfel dat u in uw hart op dit moment bent opgestaan uit de dood? Dat u dat weet? O my! Wat kan er dan gebeuren in een samenkomst als deze? Ik weet dat ik laat ben, maar wat zou er op dit moment kunnen gebeuren? Denk gewoon aan wat er zou kunnen gebeuren. De mogelijkheden liggen er in u. Zie? U met uw hand omhoog, u heeft zoiets als—als een eed aan God afgelegd, dat “ik weet dat er iets met mij gebeurd is. Ik ben misschien niet precies waar ik zou moeten zijn.”

²⁹⁸ Ik ook niet. Nee meneer. Ik ben een heel eind van waar ik zou moeten zijn. Maar ik weet dit ene: ik ben overgegaan van de dood naar het leven. Ik weet dat er iets met me gebeurd is. Vele . . . Niet als een oude man nu, maar vele, vele jaren geleden is het gebeurd.

²⁹⁹ En ik weet, die dag toen ik dat ziekenhuis binnenliep toen ik mijn grote uitdaging kreeg. Ik zag mijn vrouw sterven, terwijl ik riep om haar leven. “En wat heb ik gedaan behalve op de hoek van de straat staan te preken en bidden voor de zieken?”

En toen zei Satan: “Wel, Hij zal je gebed niet verhoren.”

³⁰⁰ Ik heb haar zien sterven, maar ik weet dat in haar die opstandingskracht zat. Die beenderen zullen herrijzen.

³⁰¹ Ik zag mijn kleine baby daar liggen. En ik legde mijn hand erop, zei: “God, neem het niet.”

³⁰² Leek alsof Hij het gordijn naar beneden trok, zei: “Ik zal je niet eens meer horen.”

³⁰³ Satan zei: “Daar is het. Slechts één woord. . .” Hij wist wel beter dan me te vertellen dat er geen God was, want dat wist ik wel. Maar hij zei dat Hij me niet liefhad, dat Hij niet om me gaf. Zie? Elke redenering zei: “Je bent nog maar een jonge man, nog maar twintig jaar oud. Daar ligt je vrouw die hier in een mortuarium ligt. En hier is je baby die heengaat. En—en slechts. . . Je zei dat Hij een grote Genezer was en dat Hij *dit* alles is. En kijk, wat doet Hij? Eén woord; Hij hoeft het niet eens uit te spreken, gewoon daar neerkijken en zeggen; gewoon knikken met Zijn hoofd, dat hoefde maar te gebeuren, en het zou genezen zijn. Maar zie je, Hij houdt niet van je. Hij geeft niet om je. Je baby daar laten sterven nu en zelfs weigeren je gebed te verhoren in dit donkere uur.”

³⁰⁴ Alles wat hij zei was absoluut de waarheid. “Dus wat heb je gedaan? De hele dag werken tot je nauwelijks meer kon staan. En dan de hele avond opblijven tot twaalf en één uur. Op de straathoeken staan te preken. Bezoeken afleggen in het ziekenhuis. En gewoon binnenkomen en in een stoel gaan zitten, daar zitten en een uur of twee gaan slapen en weer naar je werk. De volgende nacht hetzelfde. En hier ben je, ongeveer eenentwintig, tweeëntwintig jaar oud. Elke vriend, elke jongedame, elke jongeman waar je ooit mee omging, noemde je een gestoorde gek. Wat heb je gedaan? Je hebt jezelf voor gek gezet. Zie je het dan niet?” Ik stond zowat op het punt om hem gelijk te geven.

³⁰⁵ En iets binnenin mij, dat was die levendmakende kracht. Ik zei: “De Here heeft gegeven en de Here heeft genomen. Gezegend zij de Naam van de Here.”

Wanneer al mijn hoop vervliegt,
Dan is Hij al mijn hoop en steun.

Want op Christus, de . . .
 [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . zinkend
 zand.

O, wanneer Hij komt met bazuingeschal,
 Dat ik me in—in Hem bevinden zal,
 Gehuld in de kleden van zijn gerechtigheid.

306 Niet in mijn eigen; die heb ik niet. De mijne zijn smerige, vuile vodden. Ik zou niet graag naar de hemel proberen te gaan op grond van mijn prediken. Zou niet graag naar de hemel proberen te gaan op grond van mijn visioenen. Ik ga naar de hemel omdat ik Zijn genade in mijn hart heb. Zijn genade, dat is waarom ik ga. Dat is hoe we gaan.

307 O vriend, u bent een deel van dit Lichaam. U bent Gods kleine kinderen. Nu, ik zeg dit om uw hoop op te bouwen. Als u . . .

308 Als ik gunst bij u vond, u de Waarheid vertelde . . . En wat ik u heb verteld, is—is, de profeet zei, van jaren geleden. Niet mezelf tot Zijn profeet te maken. Nee meneer. Maar ik vertel u de Waarheid. Heeft Hij ooit iets gezegd dan wat juist was? Ik ken u nu zo'n twintig en nog wat jaar hier in Phoenix, sinds dat lied: *Ik zou het graag met Hem willen bepraten*, daar in broeder Outlaw zijn gemeente geloof ik dat het dat was, en broeder Garcia. Heb ik u ooit iets verteld in de Naam van de Here dan dat het heeft plaatsgevonden?

309 Bedenk, er is slechts één hoop. Ontvang deze levendmakende kracht. Het zal u vasthouden. Als al het andere het heeft begeven, zal het u vasthouden.

310 Sommigen zeiden: "Hebt u uw religie behouden, broeder Branham?"

Ik zei: "Nee. Het heeft mij behouden."

311 Het behoudt mij. Ik behoud het niet. Het gaat er niet om of ik volhoud of niet. Het gaat erom of Hij volhield of niet. Hij is wat voor mij volhield.

312 Hij hoefde het niet. Engelen zaten in elke boom, zeiden: "Trek gewoon uw vingers los. Wijs gewoon; U hoeft het niet van het kruis te halen. Wijs gewoon met uw vinger en kijk wat." Zie, die spottende menigte. Maar als Hij dat had gedaan, had ik vandaag dit getuigenis niet kunnen hebben; had u het niet kunnen hebben. Maar omdat Hij aan het kruis bleef, Hij daar volhield, daarom hou ik vast met Hem.

Op Christus de Rots houd ik stand;
 Alle andere grond is zinkend zand.

313 Nu, als u ziek bent, legt u dan uw handen op elkaar. Laten we bidden. Leg gewoon uw handen op iemand naast u. Wat er ook met u aan de hand is, heb nu geloof. Als ik u ooit de Waarheid vertelde, vertel ik het u nu. Zie? Jezus zei: "Deze tekenen zullen

hen volgen die geloven.” En u bent gelovigen, u hebt zojuist uw handen opgestoken. Twijfel niet. Er is een arme lijdende persoon, waar u uw handen op heeft. Iemand heeft zijn handen op u.

314 Denk eraan, die levendmakende kracht, die kracht die Jezus uit het graf heeft doen opstaan. Nu, hebt u geloof in wat u hebt in uw—in uw eigen lichaam. Het gaat die persoon helpen waar u uw handen op hebt liggen. “Als het in u woont, zal het ook uw sterfelijke lichamen levend maken.”

315 Dierbare God, zoals ik hier vanmorgen sta, het middaguur naderend, toen het ongeveer op dit uur van de dag was waarop Jezus riep: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Ik heb dorst.” Geen wonder, de profeet voorzag het en zei: “Al Mijn beenderen, ze staren Mij aan. Ze hebben Mijn handen en Mijn voeten doorboord.” “Maar Hij werd gerekend met de overtreders. Maar Hij werd verwond voor onze overtredingen. Hij werd verbrijzeld voor onze ongerechtigheid. De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, en door Zijn striemen zijn wij genezen.” We maken daar aanspraak op vanmorgen, God. We maken daar aanspraak op.

316 In de morgen van deze opstanding, merk op, deze betuigde Waarheid, die ik heb verteld, Here, uit Uw Woord, in de tegenwoordigheid van God. Hij is Rechter en wij zijn getuigen, dat Hij ons heeft verlost. En in ons ligt, door de genade van God, die opstandingskracht. En onze vrienden zijn ziek, degene op wie de handen zijn gelegd.

317 O God, wij dagen de duivel uit, te midden van ons geloof deze morgen, met de handen op de mensen gelegd, en ik met mijn handen over de mensen uitgestrekt. Laat elke ziekte, elke kwelling, die de mensen probeert vast te houden, in de aanwezigheid van deze betuigde Waarheid, eruit komen. In de Naam van Jezus Christus, mogen deze mensen bevrijd worden, vandaag. Waarvan de Bijbel, de Woorden van onze God, zeiden: “Indien zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” En onze handen werden naar U opgeheven, God.

318 Zoals elke plant van de aarde drinkt bij Uw bron, en zo zeker als die plant, die ontkiemd is, drinkt van Uw bron, begint het op te bouwen. Het begint te groeien. De korenstengel, de bloem, wat het ook is dat drinkt van Uw bron, groeit op naar U toe.

319 En vanmorgen zijn we centimeters gegroeid, Here. We kunnen hoger reiken. We drinken van Uw bron. We zijn Uw schepselen, met de opstandingskracht binnenin ons, Here. En we bidden dat U ons gebed verhoort voor onze broeders en zusters. En moge elke kwelling die deze dierbare mensen hier belemmert die deze kracht bezitten, Here, hen loslaten zodat ze God kunnen dienen. En het wel zal zijn, Here. In de Naam van Jezus Christus. Amen.

320 Geloof u Hem? Om bij iets als dit weg te gaan? Hoe kunt u dat doen? U moet gewoon, het lijkt gewoon alsof u uzelf los moet trekken. Voelt u zich zo? Ik—ik—ik . . . Misschien ben ik het gewoon, dat ik . . . Maar ik had een gevoel, gewoon een vreemd gevoel wanneer ik onder de mensen kom waar u zo op deze wijze bij elkaar zit. Ik weet dat, ergens, onzichtbaar hier; net als radio, televisie, wat het ook is dat door deze zaal gaat, Christus in deze zaal is. Bedenk eens, onze Verlosser! Tony, Hij is hier. Amen.

321 En, wie kan er gelukkiger zijn dan mensen die in het bezit zijn van, met Bijbels bewijs, van elk Woord van God dat gemanifesteerd wordt, om te zien, zelfs tot Engelen en Zijn Wezen, zoals ze door de—de eeuwen heen dat hebben! En hier de Woorden van de zieners, voorspeld en het gebeurde precies zo. En hier zijn we aan de vooravond van Zijn komst. O, wat een wonderbare tijd!

322 We zullen Hem zien. Een dezer dagen zal Hij hier zijn. Totdat Hij komt, wilt u voor mij bidden? [Gemeente zegt: "Amen." — Red.] Ik heb gevaarlijke gevaren voor me liggen. Ik weet het. Zie? En ik ontmoet heidenen die u zouden neerschieten, net als het nemen van een slok water en je wordt gewoon betaald. U komt op hún grondgebied; duivels die u zullen uitdagen over de Bijbel, net zo gemakkelijk. Maar ik heb nooit een tijd gezien dan dat onze God de overwinning behaalde. Ik ga in Zijn Naam, in de Naam van de Here Jezus Christus, de hoop van het Eeuwige Leven, de opstanding en het Leven. "Hij die leeft en in Mij gelooft, al ware hij gestorven, toch zal hij leven. En wie leeft en in Mij gelooft zal nimmer sterven." Ik geloof dat dat Gods eeuwige Woord is. Geloof u hetzelfde? ["Amen."] Wilt u voor me bidden? ["Amen."] Ik zal voor u bidden. Moge God over ons waken tot we elkaar weerzien.

323 Nu, laten we opstaan, even een ogenblikje. (Hebt u iets dat u wilt zeggen?)

Laten we onze hoofden buigen.

324 Het zou gewoon niet juist zijn als we dit liedje niet zongen, of wel? Herinnert u zich ons lied *Ik heb Hem lief*, zit dat in ieder hart? Laten we het gewoon zingen. Geliefde zuster, zou u . . . Ik wil zeggen dat ik uw spel ook waardeer, zuster. Goed.

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief
Omdat Hij mij eerst liefhad
En mijn redding kocht
Op het kruishout van Golgotha.

Nu gaan we het lied veranderen.

Mijn geloof ziet op naar U,
Gij Lam van Golgotha,

Goddelijke Redder;
 Hoor mij nu terwijl ik bid,
 O, neem al mijn schuld weg,
 O, laat mij vanaf deze dag
 Geheel de Uwe zijn!

325 Doet dat niet iets met u? Hoevelen houden van dat echte hart- . . . Ik—ik—ik hou van jubelliederen. Zeker ja. Maar als u in een geest van aanbedding bent, houdt u dan niet van die oude liefelijke lofgezangen? Ik geloof dat de Heilige Geest over Eddie Perronet bewoog en hen die deze geweldige oude liederen schreven. Gelooft u dat niet? Fanny Crosby, toen ze schreef:

Ga me niet voorbij, o lieve Heiland,
 Hoor mijn nederige roep
 Terwijl Gij anderen roept,
 Ga mij niet voorbij.

Gij, de Stroom van al mijn troost,
 Meer dan 't leven voor mij,
 Wie heb ik op aarde nevens U?
 Of wie in de hemel dan Gij?

326 Is dat niet wonderbaar? Dat maakt dat we willen zingen *Ik heb Hem lief*. Niet? Nu, terwijl we deze keer *Ik heb Hem lief* zingen, laten we . . . We houden van elkaar. Als we niet van elkaar houden, dan kunnen we niet van Hem houden. Nu, laten we gewoon elkaar de hand schudden. Gewoon opstaan, gewoon over de tafel ergens reiken, elkaar de hand schudden.

Ik . . . (. . . ? . . .)
 En mijn redding kocht
 Op het kruishout van Golgotha.

Laten we onze hoofden nu buigen.

327 Ik ga broeder Williams, jonge broeder Williams, vragen om hier even een ogenblik te komen. Ik ga hem vragen of hij deze samenkomst wil afsluiten in gebed.

328 Ik hou van broeder Williams, een jonge Christen, die volgens mij waarlijk een dienaar van Christus is; zijn kleine gezin. Ik heb veel gemeenschap met dezen. En die dierbare Moseley jongens en allen, we zijn samen geweest, en zoveel van mijn dierbare vrienden hier in Phoenix, die ik liefheb met heel mijn hart. Denk ik eraan, die morgen in dat visioen, Hij zei: "Alles wat u ooit hebt liefgehad, en alles wat u liefhebt, heeft God u gegeven."

329 Geloof dat iemand hier zich bekeert van hun zonde, op de grond, een jongedame die huilt.

Laten we even ons hoofd een moment voor haar buigen.

330 Dierbare God, is dat dat kleine schaapje dat was overgebleven in Phoenix? Ik weet het niet, God. U weet het. Maar op een dag, zal het zo zijn. Maar Vader, dit is er zonder twijfel een. Dus ik bid dat U haar op dit moment zult helpen.

Liefelijk de poort opent, zegt: “Kom, kind van Mij. Kom binnen van die vermoeiende, zware weg. U hebt daarbuiten in het donker gestrompeld. Ik kom er vandaag om u te halen. Het is Mijn Geest Die tot u spreekt en u nu in de kudde brengt.” Sta het toe, God. Moge deze jonge vrouw . . . net op het kruispunt van het leven hier. “Hij die Mijn Woorden zal horen, en gelooft in Hem Die Mij gezonden heeft, heeft Eeuwig Leven.” Sta het toe, dierbare God, aan deze jonge Christen. “Hij die tot Mij wil komen, zal Ik geenszins uitwerpen.” Terwijl de heiligen over de jonge vrouw staan te bidden.

³³¹ Herinnert u zich, zelfs Paulus, die zo erg gestenigd was dat hij stervende was, en toen de heiligen over hem gebogen stonden en baden, kwam het leven terug. Want in de lichamen van die heiligen was die levendmakende kracht die de geest des levens terugbracht naar de heilige Paulus. God, het zou zeker het gebed van de dood kunnen bidden uit . . . of de dood uit de persoon, door het gebed van geloof, tot leven. Sta het toe, dierbare God.

³³² Zegen ons nu terwijl we op U wachten. In Jezus Christus' Naam bidden wij.

³³³ Nu, met uw hoofd gebogen, ik ga broeder Williams vragen.

HET PAASZEGEL DUT65-0410
(The Easter Seal)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagmorgen 10 april 1965 voor het ontbijt van de Internationale Gemeenschap van Volle Evangelie Zakenlieden in de Ramada Inn te Phoenix, Arizona, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org